

xxx, 199, 205. Justi palmae et cedro comparantur, x, 348, 349. Appellantur sedes Dei, xii, 36, 37. Sunt sedes Dei qui judicat ex ipsis tanquam e throno, et ipsos dirigit, x, 450; xii, 36. Justos hinc migrantes tollit Angelus in paradysum, xviii, 605, 606. Justorum tria genera in 199, 200; xxxiii, 344; xxxix, 435. Injusto quomodo Deus diligit, xvii, 19. Cereus iniquo justo et Christi. Cereus nocturnum lumen est, et homo justus tenebrosus hujus mundi lumen est, xxii, 134. In homine justo tria sunt: Caro, Anima, Sapientia, *ibid.* Apis imago justus, fatus Scripturarum. Apes amant regem suum, amant justi Christum suum, *ibid.* 136. Apes fabricant favos,

KALENDARUM JANUARIUM solemnitas superstitiosa, xx, 43. Sermo de Kalendis Januariis contra Paganos, *ibid.* 44. Sermo secundus de Kalendis Januariis, *ibid.* 50. Solemnitas Calendarum Januariarum in strepitu vanissimarum et turpissimarum cautionum, in conviviis et saltationibus turpibus, *ibid.* Kalendis Januariis ne fiant superstitione consuetae, praenotat Augustinus, *ibid.* 43. Kalendis Januariis aut jejuniandum, aut saltem sobrie prandendum, *ibid.* 51. Kalendis Januariis Romanae urbis consules ac magistratus festis annualibus renovant, ut vocabulis consulum series renovaretur annorum, xxiv, 392. *Vide*

LARAS interpretatur Dealbatio, xxxix, 54.

LARDOR judex apud Hebraeos, iiii, 457.

LAREO. Tres hujus nominis existere scienti iuris civilis clari, ii, 74. *Vide notam (1) ejusdem voluminis.* Labeo philoophus, iv, 801. Labeo antiquita-

justi operantur Ecclesias, *ibid.* De floribus illic colligant divitias suas, sic omnes justi pulchritudines Scripturarum, per quas intelligitur et honoratur Deus, ipsa sunt florentia prava iustorum, *ibid.*

Justum esse non potest quod est contra veritatem, xxvi, 505, 506.

JUSEM sesus, xvi, 546, 547, 587.

JUVENIAS dea, ii, 182.

JUVENIAS circa triginta annos esse debentur, vi, 293, 270. Juvenilis erudienda mosus in probatur, xxv, 22. Juvenis Christiani in laboribus et arduis, senecta vero candida est recte factis, x, 347, 348. In juvenili aetate potissimum vita corrigenda, xi, 397.

JUVENIAS locus, xxxix, 531.

K

JANUARIUS. Aequinoctium unum est octavo Calendarum Octobris die; aliud Aprilis reperitur, xxv *bis*, 34. Joannes Baptista octavo Calendarum die Octobris videtur esse conceptus; Christus autem, Filius Dei, octavo Calendarum Aprilis, Verbo maritane, conceptus et octavo Calendarum Januarii die legitime nasceretur, *ibid.* Sexies quadragies sexies fiunt dies ducenti septuaginta et sex, hoc est novem menses et dies sex, qui computantur ex die octavo Kalendis Aprilium, qua die conceptus est Dominus, in qua et passus est, usque ad octavam Calendarum Januariarum in quo die natus est, xxiii, 177.

L

LAPIDIS peritissimus, ii, 74. Quomodo Labeo distinguit deos, *ibid.* 154. Per quid numina bona numinibus malis distinguit, *ibid.* 74. Labeo dæmoniacola, *ibid.* 443. Lania interioris et exterioris hominis, ix, 410. Labia dolosa argunt linguas suis pueras, quibus apud inferos animas, vii, 424. Consentiant labia tua cordi tuo;

quærens pacem a Deo, tibi ipsi esto pacatus, viii, 200. Labor laborum superbia, xii, 347. Labia dolosa in corde, xiii, 336.

LABOR quomodo præceptus nobis sit, x, 401. Ecclesiensis est labore manuum sibi victum vestitumque parare quam ab aliis accipere, xi, 273. Labor servus Dei seligendus, qui animo libero excoerdat sine cura et cupiditate, xvi, 539. *Vide* OPERA.

Labores alienos aliqui nisi conentur non iudicando discutere, sed lucrando concendere, docti sibi non videntur, xxvi, 352.

Labor hic unde, xviii, 279. A laboris poena nullus hominum est immunis, xxxvii, 543. Labores conditionum aliquot recensentur, xviii, 284. Laborem et dolorem uno nomine Greeci appellant, xix, 18. Et labor, ubi multa queruntur et diliguntur, quibus adipiscendis et retinendis voluntas non satis est, xxxix, 450. Non poterit labor finire, nisi hoc quique diligit, quod invito non possit auferri, vii, 181. Labore homo ut teneat quod facile amittit; tenebit ad firmittatem, quod tenebit post laborem, xiii, 41. Laborant omnes filius suis, nemo sibi, xii, 91. Labor est semen iniquitatis, peccatum conceptio laboris, vii, 181. Laborant homines pro cupiditatibus suis, labore non volunt pro Dei promissis, xvii, 428. Labor impiorum in circuitu, xii, 347. Bonum opus non multum laborat, malum opus labeo labore, x, 352; xii, 347. Nihil est laboriosius iniquitate et impietate: quem laborem sequitur dolor, quia non solum sine fructu, sed etiam ad periculum laboratur, vii, 215, 239. Labor iustorum flagellum est patris, et felicitas peccatorum foca ipsorum est, x, 389. Si vis sustinere laborem, attende mercedem, viii, 83. Brevis labor est, nec destitutus consolatio, x, 403. Labores hujus vite, quia transeunt, nihil sunt, sed consequuntur bona que non transeunt, xix, 124. Labor prelium est regni cælorum, x, 403. Modo tempus est laboris, tempus senilis, tempus rigoris: etsi inter ventos et pluvias semina; veniet aetas, que te ledificet, vii, 116. Nec sentiunt amatores quod laborant et tunc

ab eis plus laboratur, quando a labore quisque prohibetur, xviii, 517. Labores amaniam nullo modo sunt onerosi; nam in eo quod amatur, aut non laboratur, aut et labor amatur, xviii, 361, 362. Laborem mundationis carnis et spiritus nemo suscipit nisi premio invitatus, xviii, 540.

Labore civitatis requies, x, 402. Laborem et actionum omnium finis quod esse debet, xvii, 251. Talis actio debet esse hominis, que tendat ad quietam securitatem, non que augeat inquietum laborem, xi, 357. Quidquid laboras, ad hoc laboras ut videas, x, 332.

LAC. Parvulus es, adhuc lacte nutriendus es; poli frasci ubertibus, viii, 536; ix, 211. Lactare ut nutritus, sic nutrire ut crescas. Sic cresce ut panem manduces, xii, 183. Panis Angelorum lac factus est nobis, vii, 398; xii, 178. Humilitas, caro, crucifixio Christi, lac est quod parvulus sufficit, xii, 148. Lac nostrum Christus humilis: cibus noster idem Christus equalis Patri, xvi, 480. Idem et lac parvulis et grandibus esca esse potest, xxxvi, 144. Lac miro modo significat gratiam, ix, 265; xii, 426; xvii, 385. Lac gregis, xvii, 5, 6. *Vide* PASTOR. Lactis alimonia non vescuntur Manichæi, xxvii, 239.

Lactantium et prugnantium de Evangelio, mystica expositio, xi, 203. Lactantes in Ecclesia ii qui nondum capaces cognitionis rerum spiritualium atque æternarum, intrantur fide temporalis historie, que pro salute nostra a Verbo incarnato administrata est, vii, 187.

LACRÆMONTÆ matres filios suos ut pro terrena patria sanguinem funderent, ardentius in certamina bellica quam signorum sonitus excitabant, xii, 357.

LACRÆNA. Si per hyemem fœmina amolito; eligat tremere quam dilacerare, xix, 381.

LACRYMÆ testes sunt doloris, xxi, 295. Lacrymæ nascentium, testes et propheticæ miseris eorum, xix, 425. Lacrymæ Sanctorum in hoc vita, iv, 109, 110. Justus quisque hic abundantius plorat, unde, xvii, 428. Pius unde la-

erymarum causa, viii, 176. Ardes forte conscientia delicti, lacrymis extingue flammam peccati, x, 432. Lacryma extorquet humilitatum superbiorum fumum confitentium peccatorum, xii, 439.

Lacryma sanguis penitentis, xxi, 304, 305. Seminare in lacrymis omnium est Christianorum, xvii, 425, 428. Lacryma piarum comparatur eum fletu impiorum, *ibid.*, 439, 440. Lacryme et risu inanes de rebus perituris, *ibid.*, 428, 430. Dulciores sunt lacryme orationum, quam gaudia theatrorum, xxi, 182. Lacrymae pie contribulatum mustum sunt amantium, x, 153. Panis lacrymarum die ac nocte comeditur, xvii, 238. Lacrymae quare dicitur sunt panes, non potus, viii, 237, xii, 192.

LACRYMOSUS operi suo quendam vaticinia Sibyllae inserit, iiii, 465.

LACTEMUS deus praesidet frumentis lactescensibus, ii, 176.

LACUS est profunditas saeculi, abundantia luxurie, vii, 378. Lacus est profunditas miseriae vel inferni, iiii, 467, x, 233, xii, 419. Lacus infernus profundissima miseria, x, 235. Lacus miseris est profunditas iniquitatis, ex carnalibus concupiscentiis, viii, 184, xii, 418, 419. In lacum descendunt, qui sese libidinum immergunt, vii, 378, et qui confessionem perdunt, xii, 418. Lacum aperire et effodire quomodo differant, vii, 184.

LACUS prius iniquitas cor injustum unde procedit, quana hominem justum in quem procedit, viii, 182.

LACUS in disputatione Ciceronis de Republica inducitur ut interlocutor, ii, 91.

LACUS quid, iiii, 168. Lactia animi diffusio, xii, 22. Lactia in bene est et in malo, iiii, 170, 174. Lactia materum de temporalibus bonis, cecitas est ac summa miseria, xxvi, 187. Lactia saeculi vanitas, xv, 4. Lactia in malis foeca est, ix, 20. Mors est lactia lactia in perfuendo, eum quisque adipiscitur quod perdit concupiscit, viii, 208. Melior est tristitia iniqui patientis, quam lactia iniqui facientis, ix, 19, 20. Lactia saeculi est impunita nequitia, xii, 467. Lactia non foris quaerenda,

sed intus, vii, 138. Letandum corde in Deo, xvii, 468, 408. Recto corde semper est de Deo iudicanda, x, 468. Lactia Sanctorum inde est, quod Dominus sit in illis, ix, 288. Lactia mentis acquiritur cessando a lactia carnis, xvii, 189. Causa tristitia tua peccatum est, causa lactiae tuae iustitia sit, viii, 238. Latetur in Domino, non in nobis, quod hominum nostrorum non nos nobis, sed ille qui fecit nos, vii, 199, 461, ix, 188, 229. Nilid praestantius ac lactia quam in Verbo Dei est, v, 621. Lactiae sanguinem producant nubes Scripturarum, xii, 513. Lactia sine timore non sit, x, 201. Lactia plena et perfecta quando erit, *ibid.*, 204, 309. Cum accepta fuerit coelestis et ineffabilis lactia, perit quodam modo humana mens et fit divina, viii, 51. Lactiam donabit dies, patientiam querit nos, xii, 419. Quae multum lacta sunt, et si certa sunt, vix creduntur, xii, 26. Lactia nominatur solemnitas, xxxix, 346.

LETO qui saeculum, quod contemporat, repetere sollicitatur, epistola, xli, 353.

LEUUS, xviii, 692. Clerici mali pervertite mentes Evangelium, cum exemplo suo laicus ad peccatum trahunt, xix, 174. Laicorum peccata quoditiana, xxi, 301. Laici inferiores propositi (id est alii a monachis), xxi, 334.

LAMASSA. Pusillus a Lamassa, xxxi, 444.

LAMBESK. Ianuarius a Lambese, xxxi, 397.

LAMINA in fronte summi sacerdotis significat sanctificationem et ablationem peccatorum, vi, 288. ac vite bonae fiduciam, *ibid.*, 284.

LAMPADIO de questione facti et fortis rescriptum, xii, 305.

LAMPARES viginti tertius rex Assyriorum, iiii, 450.

LAMPUS Barciolensis, xxxviii, 319. a quo Paulinus apud Barciolam in Hispania ex vi vim inflammata subilo plebis est saceratus, *ibid.*

LANA carnale aliquid, illum spirituale significat, xvii, 471. Lana materis vestis est, et designat praedestinos, xii, 35.

LANGOR naturae nostrae, xi, 66, 389.

LANGOR ex culpa contractus, xxvi, 297, 328. Langores quos ex peccata peccati patiuntur etiam civis civilis supernae, iiii, 325.

LANGOR post baptismum, xix, 130.

LANGORES nostri a quo sanentur, xi, 66. Langor naturae nostrae, *ibid.*

LAODICEUS in Epistolam ad Galatas commentariolos reliquit, xxxix, 55. Laodiceum de Ecclesia unquam egressum dicit Hieronymus, xxxix, 55, 112.

LAODICEUS Trojam extruit, ii, 112. Periprio Apollinea et Neptunum fallit, *ibid.*

LAPIDES ossa principum esse dicunt Manichaei, xxviii, 400. Lapidet et terra in mundo sunt ut unguet et ossa Dei, ii, 339. Lapidet dicitur gentes quae adorant lapides, viii, 243; xix, 42, 43. Lapidet mortuos adorant Paganii, nos vivum lapidem invenimus, x, 457. Lapis angularis Christus, xvii, 188. Omnes fideles unius lapidis, x, 430. Uinctio lapidis capiti Jacob suppositi, figura uinctiois Christi, vi, 155, 157. Lapide Christo conpassari simul est, aliud conteri, viii, 329. Lapis demonstrationis et veritatis, vi, 282. Quinque lapides David quid mysterium habeant, xvii, 433, 434. Lapidet vivi, lapides mortui, xvii, 376, 377. Lapis Christus conpassat parvus, conteret magnus, ix, 471.

LAPIDES pretiosi et vivi in Ecclesia, xvii, 475. Qui credunt diligendo Christum, lapides vivi sunt, de quibus templum Dei aedificatur, viii, 314; xii, 167.

LAPIDES Sion omnes Prophetae, xi, 38.

LAPIS limitis agri, xxi, 251. Lapidea milliaria litteris plena viam docent, xxi, 312.

LASSUS et reparatio hominis, iv, 335.

LACQUES venantium dulcedo huius vite, xii, 79. Quomodo in laqueum incidunt homines, et ex illo emanant, x, 301; xii, 72. Lacques non in via, sed circa viam tendit diabulus; vii, autem Christus, xi, 302. In laqueo diaboli in quo sumt; error quo illucit, terror quo frangit, vii, 308.

LACUSTINA meretrix Herulis, quibus meritis divinos honores obtinuit, ii, 290.

LARES demones boni ex hominibus facti, ii, 430.

LARGO de contemptu rerum huius saeculi epistola, xii, 145. Num hic idem sit, qui proconsulatum Africae gessit, *ibid.*

LARVA, novii demones ex hominibus facti, ii, 430.

LASCIVUS motum reputerentis, si quid delectabilium cogitavit, non ablit sine vulnere, xviii, 139.

LATA via, quae, xxvii, 48.

LATERA hominis dicitur, qui illi coherent, viii, 351; xii, 183. Latere Domini cadunt, qui de sua perfectione superbiunt, x, 310. A latere Christi stant, qui reliquerunt omnia, *ibid.*, 309. Bonus homo est, sed mala latera habet, proverbum, viii, 351; xii, 133.

LATERI hic voluit Christus, et latens similiter boni, viii, 407.

LATIDIANUS Augustinus consobrinus, i, 114.

LATINA lingua in Africa vulgaris aetate Augustini, xxv, 20. Latinae linguae inopia in regionibus Hippoensis Evangelica dispensato multum laborat, xxxix, 127. Augustinum in multis verborum sensus exagitant Inii, ii, 210.

LATINUS Fauni filius a quo Latiorum regnum dicitur cepit, iiii, 451, 457.

LATORUM reges Silvii dicit, iiii, 458.

LATINUS Mugesis episcopus, viii, 388; xxi, 487, 496; xxx, 159, 194.

LATITUDINE crucis, xix, 416. Invenimus in moribus Sanctorum latitudinem charitatis, *ibid.* Latitudo charitatis est quae sola bene operatur, *ibid.* Opus est latitudinis charitatis, ne percat quidquid boni facit, *ibid.*

LATRIA. *Asteriscus* ubique sanctorum Scripturarum positum est, interpretati sunt Servitium, ii, 432, 433. *Asteriscus* secundum consuetudinem quae locuti sunt qui nobis divina eloquia condiderunt, aut semper, aut tam frequenter ut bene semper, ac dicitur servitium, quae pertinet ad colendum Deum, *ibid.* *Asteriscus* alii habet Graecus, Latinius interpretatus est *Servitium*, quod verbum sedet in ac servitute Scriptura ponere, quae debetur Deo, vi, 94, 145. *Asteriscus* quae dicitur Graece, interpretatur Latine *Servitium* quae ad religionem pertinere in-

telligitur, et non debetur nisi nisi Deo vero, qui nobis est Deus, *ibid.* 265, 270. Sicut latrina quod Graecum verbum est, et interpretatur Servitus, non quaecumque, sed illa qua tantummodo Deo servitur; sicut Aena, interpretatur Verum, non ubiqueque et quodomocunque, sed mystica religione, *xxviii*, 412. At illo cultu, quae Graece *λατρεία* dicitur, Latine vero verba dici non potest, cum sit quaedam proprie divinitati debita servitus, non colitionis, nec colendum docemus, nisi unum Deum, *ibid.* 532, 533. Latrina nisi uni Deo debetur, *ii*, 248, 272. Sacra, sacerdotia, tabernaculum, sive templum, ceremonia, dies festi et quidquid aliud ad eam servitium pertinet, quae Deo debetur, et Graece proprie *λατρεία* dicitur, ea significaverunt et praeannuntiaverunt, quae propter aeternam vitam fidelium in Christo et impleta credimus, et impleri certimus et implenda confidimus, *ibid.* 354; *iv*, 46. Latrina debetur Deo Patri creatori, Filio et Spiritui sancto, *xi*, 374, 372. Quomodo latrinam in nobis ipsis Deo exhibemus, *ii*, 436.

LATROCENTIA. Remota iustitia, quia sui regna, nisi magna latrocinia, quod et ipsa latrocinia quid sunt, nisi parva regna? *ii*, 170.

LATRONES habent inter se quam charitatem vocant, *ii*, 375. Latrones ut lucrum infesti sui patri extorserunt, paucos volunt habere sociorum, *iv*, 82. Latrocinio obstinato inter cruciatos, nec consocios aut nomina sua prodant, non sine magno amore, *xix*, 448.

LATRONES a dextris et a sinistris Christo, *xx*, 154; *xxi*, 406. Latronis cum Christo crucifixi conversio, *xv*, 422; *xvii*, 357. Fides et confessio, *vii*, 18; 200. Confessio effudit eis se sanien, et factus est aptus cibo domini, *ix*, 321. Latronis in cruce fides quanti meriti, *vii*, 357. Quam magna, cum titubant discipuli, *xix*, 195, 502. Latro in cruce tuce credidit, quando in ipsis doctoribus fides deficit, *xvii*, 340. Apostoli vixit sicut a latrone, qui tunc credidit, quando illi defecerunt, *ix*, 318, 319; *xii*, 415. Latronis in cruce iustificatus per fidem, nullis precedebat meritis, *xxxvii*, 181. Latro in cruce iustificatus et salva-

tur gratis qui de fauce, id est, de latrocinio in iudicium, de iudicio in lignum, de ligno perductus est in paradysum, *viii*, 48, 55. Latroni misericordia obtulit, quod a miseria distat, *xviii*, 272. Latroni credenti, ineffabili potestate dominantis Dei baptismi deputatus est habitum in animo, quod in corpore crucifixo accipi non poterat, *xxxviii*, 68. Verba latronis ad compatiendum latronem, *xvii*, 263. Eiusdem latronis invocatio ad Christum, *ibid.* 264. Quomodo baptizatus est idem latro, *ibid.* 265. *Judas*, Petri et latronis comparatio, *ibid.* 278. Latronis fides Christum orientem agnoscentis, *ibid.* 295. Latro primus habuit promissionem paradisi, *ibid.* 290. Car tali gratia donatus est, *ibid.* 300. Latro cuius Christus in cruce paradysum promisit an baptizatus fuerit, incertum, *xxxix*, 332, 334, 335; *xii*, 511, 592. Creditibilis est fuisse, *xii*, 592. Latro in cruce martyri in suo sanguine baptizatus, *xxxiv*, 293. Aut aqua quae de latere Christi profudit perfusus, *ibid.* 294. Latroni corporaliter subhibita sanctificatio sacramenti per necessitatem defuit, adfuit per pietatem, *xxxix*, 341, 342, 343, 344. Latronis exemplo non prescribendum Salvatoris praecepto de lapsione, *xxxix*, 294. *Hodie mecum eris in paradiso*, latroni dixit Christus quatenus Deus est, *xl*, 512. Latro quomodo die mortis Christi in paradiso cum ipso, *ibid.* 510 et seq. Quo in paradiso anima eius collocata, *v*, 620. Latro nisi filii prodigi parabola intellectus, *xxvii*, 177.

LATURAM facere, *xxi*, 266.

LATURARI divitum, pauperes sunt, *xvii*, 326, 502; *xviii*, 322.

LAVACRA superstitiosa in natali sancti Joannis, *xx*, 43. Lavacrum aquae in verbo perfecte mundationis effectum sortitur post hanc vitam, *xxii*, 381.

LAVARE et rigare quomodo differunt, *vii*, 159. Ad exemplum humilitatis Christus lavit pedes discipulis, non ad sacramentum mundationis, *x*, 336, 357. Lavare manus in nocentibus, *quid*, *vii*, 336, 327. Lavandi manus in die cenae Domini, *xxxviii*, 489.

LAVABILES res proprio fulgore, non ore vulgus esse pretiosas, *xxxix*, 333, 361. Quidquid laudamus, ideo laudamus

quia bonum est, *xix*, 230. Laudant multa multa, iniqua iniqui, *xviii*, 159. Laudas quod fit? Aspulator es facti, *xviii*, 429; *xix*, 230. Ecclesiae vel professionem quarundam laudatores incauti, *x*, 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii*, 46, 47. Laudatio libera est, eae si laudas Deum quomodo tibi bene est, et blasphemias quando male, *vii*, 471. Laus flagellantis, medicina est vultus, *xii*, 430. Laudare Deum de se toto, est cum laudare lingua, voce, conscientia, vita, factis, *xiii*, 45, 46. Laudamus Deus in voce, in intellectu et in opere bono, *xi*, 186, 187; *xii*, 63. Vita et lingua, *xx*, 310. Laudandus Deus in omnibus operibus nostris, *viii*, 407, 408; *xi*, 61, 62; *xii*, 497, 498. Frustra lingua Deum benedicit, si vita Deo maledicit, *viii*, 427, 433. Qui male vivit, et laudat Deum, a semetipso dissolvatur, *xii*, 498. Deum tantum homo securus laudat, qui non habet unde displicet, *xi*, 322, 323. Laudatio impiorum offendit Deum, *xii*, 498. Laudant Deum opera sua, non laudant avaritiam, luxuriam, quia non illa fecit, *ibid.* 145, 146. Nonnum Deum laudat qui male vivit, aut qui meritis suis tribuit quod bene vivit, aut qui se super alium extollit, *viii*, 259, 434. Laudas vocem audire, est intelligere intentum quia quidquid in te mali est; unum est, quidquid boni Dei est, *viii*, 327; *ix*, 232. Vox laudis Dei est, quia gratia iustis sanis, quidquid boni sanis, *ix*, 232. Deus in veritate laudandus, id est, de suo, non de tuo, *viii*, 327, 328. A laude Domini recedit, quia se boni aliquid habere putat, *xviii*, 271. Quia spiritus Dei in servis suis laudat eum, quid aliud quam ipse se laudat? *xvii*, 447. Laudas Deum, qui male esse laudas, *xi*, 418. Operum praecipuum laudes sunt eius qui operatur in suis, *xii*, 414. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *vii*, 301; *ix*, 482.

Laudem precedere debet confessio, *xiii*, 511, 512. Deum peno convenienter laudat; nemo quodomocunque non laudat, *v*, 83, 84. Laudat Dominum, qui se subdunt Domino, *vii*, 465. Velle laudare est, *xii*, 238. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obli-

visi sunt, *xix*, 230. Laudant multa multa, iniqua iniqui, *xviii*, 159. Laudas quod fit? Aspulator es facti, *xviii*, 429; *xix*, 230. Ecclesiae vel professionem quarundam laudatores incauti, *x*, 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii*, 46, 47. Laudatio libera est, eae si laudas Deum quomodo tibi bene est, et blasphemias quando male, *vii*, 471. Laus flagellantis, medicina est vultus, *xii*, 430. Laudare Deum de se toto, est cum laudare lingua, voce, conscientia, vita, factis, *xiii*, 45, 46. Laudamus Deus in voce, in intellectu et in opere bono, *xi*, 186, 187; *xii*, 63. Vita et lingua, *xx*, 310. Laudandus Deus in omnibus operibus nostris, *viii*, 407, 408; *xi*, 61, 62; *xii*, 497, 498. Frustra lingua Deum benedicit, si vita Deo maledicit, *viii*, 427, 433. Qui male vivit, et laudat Deum, a semetipso dissolvatur, *xii*, 498. Deum tantum homo securus laudat, qui non habet unde displicet, *xi*, 322, 323. Laudatio impiorum offendit Deum, *xii*, 498. Laudant Deum opera sua, non laudant avaritiam, luxuriam, quia non illa fecit, *ibid.* 145, 146. Nonnum Deum laudat qui male vivit, aut qui meritis suis tribuit quod bene vivit, aut qui se super alium extollit, *viii*, 259, 434. Laudas vocem audire, est intelligere intentum quia quidquid in te mali est; unum est, quidquid boni Dei est, *viii*, 327; *ix*, 232. Vox laudis Dei est, quia gratia iustis sanis, quidquid boni sanis, *ix*, 232. Deus in veritate laudandus, id est, de suo, non de tuo, *viii*, 327, 328. A laude Domini recedit, quia se boni aliquid habere putat, *xviii*, 271. Quia spiritus Dei in servis suis laudat eum, quid aliud quam ipse se laudat? *xvii*, 447. Laudas Deum, qui male esse laudas, *xi*, 418. Operum praecipuum laudes sunt eius qui operatur in suis, *xii*, 414. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *vii*, 301; *ix*, 482.

Laudandus Deus semper, *xx*, 321, 322. Magisterium brevis est, ut semper laudes Deum, *xix*, 450. Alternat pro tempore sonus vocum, perpetua sit vox interiorum, *xi*, 61, 62. Laudans Deum

quis bonum est, *xix*, 230. Laudant multa multa, iniqua iniqui, *xviii*, 159. Laudas quod fit? Aspulator es facti, *xviii*, 429; *xix*, 230. Ecclesiae vel professionem quarundam laudatores incauti, *x*, 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii*, 46, 47. Laudatio libera est, eae si laudas Deum quomodo tibi bene est, et blasphemias quando male, *vii*, 471. Laus flagellantis, medicina est vultus, *xii*, 430. Laudare Deum de se toto, est cum laudare lingua, voce, conscientia, vita, factis, *xiii*, 45, 46. Laudamus Deus in voce, in intellectu et in opere bono, *xi*, 186, 187; *xii*, 63. Vita et lingua, *xx*, 310. Laudandus Deus in omnibus operibus nostris, *viii*, 407, 408; *xi*, 61, 62; *xii*, 497, 498. Frustra lingua Deum benedicit, si vita Deo maledicit, *viii*, 427, 433. Qui male vivit, et laudat Deum, a semetipso dissolvatur, *xii*, 498. Deum tantum homo securus laudat, qui non habet unde displicet, *xi*, 322, 323. Laudatio impiorum offendit Deum, *xii*, 498. Laudant Deum opera sua, non laudant avaritiam, luxuriam, quia non illa fecit, *ibid.* 145, 146. Nonnum Deum laudat qui male vivit, aut qui meritis suis tribuit quod bene vivit, aut qui se super alium extollit, *viii*, 259, 434. Laudas vocem audire, est intelligere intentum quia quidquid in te mali est; unum est, quidquid boni Dei est, *viii*, 327; *ix*, 232. Vox laudis Dei est, quia gratia iustis sanis, quidquid boni sanis, *ix*, 232. Deus in veritate laudandus, id est, de suo, non de tuo, *viii*, 327, 328. A laude Domini recedit, quia se boni aliquid habere putat, *xviii*, 271. Quia spiritus Dei in servis suis laudat eum, quid aliud quam ipse se laudat? *xvii*, 447. Laudas Deum, qui male esse laudas, *xi*, 418. Operum praecipuum laudes sunt eius qui operatur in suis, *xii*, 414. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *vii*, 301; *ix*, 482.

Laudem precedere debet confessio, *xiii*, 511, 512. Deum peno convenienter laudat; nemo quodomocunque non laudat, *v*, 83, 84. Laudat Dominum, qui se subdunt Domino, *vii*, 465. Velle laudare est, *xii*, 238. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obli-

visi sunt, *xix*, 230. Laudant multa multa, iniqua iniqui, *xviii*, 159. Laudas quod fit? Aspulator es facti, *xviii*, 429; *xix*, 230. Ecclesiae vel professionem quarundam laudatores incauti, *x*, 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii*, 46, 47. Laudatio libera est, eae si laudas Deum quomodo tibi bene est, et blasphemias quando male, *vii*, 471. Laus flagellantis, medicina est vultus, *xii*, 430. Laudare Deum de se toto, est cum laudare lingua, voce, conscientia, vita, factis, *xiii*, 45, 46. Laudamus Deus in voce, in intellectu et in opere bono, *xi*, 186, 187; *xii*, 63. Vita et lingua, *xx*, 310. Laudandus Deus in omnibus operibus nostris, *viii*, 407, 408; *xi*, 61, 62; *xii*, 497, 498. Frustra lingua Deum benedicit, si vita Deo maledicit, *viii*, 427, 433. Qui male vivit, et laudat Deum, a semetipso dissolvatur, *xii*, 498. Deum tantum homo securus laudat, qui non habet unde displicet, *xi*, 322, 323. Laudatio impiorum offendit Deum, *xii*, 498. Laudant Deum opera sua, non laudant avaritiam, luxuriam, quia non illa fecit, *ibid.* 145, 146. Nonnum Deum laudat qui male vivit, aut qui meritis suis tribuit quod bene vivit, aut qui se super alium extollit, *viii*, 259, 434. Laudas vocem audire, est intelligere intentum quia quidquid in te mali est; unum est, quidquid boni Dei est, *viii*, 327; *ix*, 232. Vox laudis Dei est, quia gratia iustis sanis, quidquid boni sanis, *ix*, 232. Deus in veritate laudandus, id est, de suo, non de tuo, *viii*, 327, 328. A laude Domini recedit, quia se boni aliquid habere putat, *xviii*, 271. Quia spiritus Dei in servis suis laudat eum, quid aliud quam ipse se laudat? *xvii*, 447. Laudas Deum, qui male esse laudas, *xi*, 418. Operum praecipuum laudes sunt eius qui operatur in suis, *xii*, 414. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *vii*, 301; *ix*, 482.

Laudandus Deus semper, *xx*, 321, 322. Magisterium brevis est, ut semper laudes Deum, *xix*, 450. Alternat pro tempore sonus vocum, perpetua sit vox interiorum, *xi*, 61, 62. Laudans Deum

quis bonum est, *xix*, 230. Laudant multa multa, iniqua iniqui, *xviii*, 159. Laudas quod fit? Aspulator es facti, *xviii*, 429; *xix*, 230. Ecclesiae vel professionem quarundam laudatores incauti, *x*, 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii*, 46, 47. Laudatio libera est, eae si laudas Deum quomodo tibi bene est, et blasphemias quando male, *vii*, 471. Laus flagellantis, medicina est vultus, *xii*, 430. Laudare Deum de se toto, est cum laudare lingua, voce, conscientia, vita, factis, *xiii*, 45, 46. Laudamus Deus in voce, in intellectu et in opere bono, *xi*, 186, 187; *xii*, 63. Vita et lingua, *xx*, 310. Laudandus Deus in omnibus operibus nostris, *viii*, 407, 408; *xi*, 61, 62; *xii*, 497, 498. Frustra lingua Deum benedicit, si vita Deo maledicit, *viii*, 427, 433. Qui male vivit, et laudat Deum, a semetipso dissolvatur, *xii*, 498. Deum tantum homo securus laudat, qui non habet unde displicet, *xi*, 322, 323. Laudatio impiorum offendit Deum, *xii*, 498. Laudant Deum opera sua, non laudant avaritiam, luxuriam, quia non illa fecit, *ibid.* 145, 146. Nonnum Deum laudat qui male vivit, aut qui meritis suis tribuit quod bene vivit, aut qui se super alium extollit, *viii*, 259, 434. Laudas vocem audire, est intelligere intentum quia quidquid in te mali est; unum est, quidquid boni Dei est, *viii*, 327; *ix*, 232. Vox laudis Dei est, quia gratia iustis sanis, quidquid boni sanis, *ix*, 232. Deus in veritate laudandus, id est, de suo, non de tuo, *viii*, 327, 328. A laude Domini recedit, quia se boni aliquid habere putat, *xviii*, 271. Quia spiritus Dei in servis suis laudat eum, quid aliud quam ipse se laudat? *xvii*, 447. Laudas Deum, qui male esse laudas, *xi*, 418. Operum praecipuum laudes sunt eius qui operatur in suis, *xii*, 414. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *vii*, 301; *ix*, 482.

Laudem precedere debet confessio, *xiii*, 511, 512. Deum peno convenienter laudat; nemo quodomocunque non laudat, *v*, 83, 84. Laudat Dominum, qui se subdunt Domino, *vii*, 465. Velle laudare est, *xii*, 238. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obli-

viscuntur Graecorum, *ibid.* 453. Si non laudaverint servi Dominum, superbi ingrati, irreligiosi erunt, *ibid.* 325. Et multo magis ab ipsi Deum laudandus est, quod meratur esse et filii, *ibid.* 226.

Laudandus Deus corde et amore, xx, 335; xxxi, 468. Laudans corde, in animi conscientia viciniam impiois, x, 417; xlii, 238. Aures Dei non ad os, sed ad cor; non ad linguam, sed ad vitam laudantis patent, xlii, 409. Laudare Deum, amare et laudare; laudare in amore, amare in laudibus, otiosum est negotium, xlii, 8. Laus sine amore, nec vera nec Deo accepta, xlii, 469. Laudet Deum lingua, laudet vita, sed habeat charitatem infirmis, xx, 322. Quis viderit laudat, nisi qui sinceriter amat, xi, 41. Noli timere ne non possis semper laudare, quoniam semper poteris amare, x, 151. Laudetur Deus voluntate, ametur charitate: gratitudo sit quod amat, et quod laudatur, viii, 306. Sacrificia laudis non timore sed charitate oblata, dicuntur voluntaria oris, xi, 495. Laudando quod amas, libere laudans, xlii, 237. Nemo laudat Deum, nisi ori suo factis consentiat, Deum et proximum diligendo, xlii, 452, 456. Charitas laudat Dominum, discordia blasphemat, xli, 63, 66. Canticum novum nihil aliud est quam laus Dei, xi, 40, 41. A laude Dei incipere debet oratio, xi, 186; xli, 468, 469. Laus nostra letitiam habet, oratio gemitum, xlii, 55.

Laudis Dei tutum iter in Scripturis quaerendum, xlii, 446. Laudatio hoc est cordi sequenda, quod stomacho rursus retractio, xx, 326. Mendo caritatem esuriens, in caelo cantabit amor fructus, *ibid.* Laus Dei solum erit negotium bestiarum, x, 150, 151, 214, 227; xi, 314; xli, 478; xx, 256, 307, 322, 323. Tibi quis noster erit, ibi potus, actio quibus, ibi gaudium, x, 307.

Laus sine fine in caelo, quae sine fine amor, x, 317; xli, 402. Laudare modo incipit, si in aeternum laudaturus es, xli, 449.

Laus propria non quaerenda, sed Dei, xvi, 583. Laudare se homo quomodo possit abique arrogantia, xli, 454. Non

laudes, et quando bonus es: laudando te bonum, si malus; bonum te fecerat humilitas, malum te facit superbia, viii, 327. Nolle in se laudari, est esse humilem, viii, 523. Laudes humanas ambuletis, xviii, 304, 307. Omnes mortales sese laudarii optant, ait Ennius poeta, xxx, 504. Vera laus ea est, quam non facit Deus, xi, 258. Laudes hominum intueri non debet qui recte agit, xvi, 205, 206, 307, 311. Laudibus humanis assuetus animus, quomodo iustitiam iudicio deficit, xi, 69, 71. Laudes hominum affectatus, pigrescit si sint qui reprehendunt quod facit, xix, 248. Laus humana in studiis non quaerenda, xxxii, 362. Laudes hominum queritis operibus suis, admirabitur virginitas laudis, xviii, 304. Qui laudes hominum querit in pia professione, deficit hominum reprehensionibus, xxi, 440. Virgines fatuae propter ipsam inane laudem, non propter conscientiam suam bona operantur, xi, 65. Qui iudicat propter laudem male, munus accipit, vii, 330.

Laudis amor vitium, ii, 245. Praecipuum in vanitate loqui habens, xi, 433. Vitium hoc utile esse respicienda putantur, ii, 216. Laus amore nulli alia vita cohiberunt, *ibid.* 245. Hi non quidem sancti sed minus turpes sunt, *ibid.* Laudes humanae cupiditatis aeternis resistunt, quam ceditur, *ibid.* 243, 246. Laus humana periculum, xviii, 341, 342. Laus appetitus et contentiois superbia mater est, xxxviii, 307. Laus aviditas hypocrisis saepe generat, *ibid.* Qui laudari vult ab hominibus vituperante Deo, non defendetur ab hominibus Deo iudicante, nec respicietur Deo damnannte, xxx, 276. Laus appetitus miseros facit, xxxvii, 289. Per gratiam suam praestat Deus hominibus unde laudentur, xxxviii, 422. Laudari etiam de Dei dono periculosum, xvi, 276. Non male vivendum est ne laudemur, *ibid.* Laude immoedica quosdam extulisse ponit Augustinum, xli, 437, 438. Laudatio ubi a vanitate remota est, ubi etiam vituperatio ab offensione secuta est, xxxix, 351.

Laus humana non semper culpanda, xi, 434. Laudes hominum quando non

noceant, xix, 250, 251. Laudatio comes bona vite, xxv, 276, 277. Laus humana utilis est laudantibus, cum Deum non hominem in bona vita suo honorant, xiv, 205. Cum laudatur quis, laudentur homines, xli, 201. Cum in Christum refundat, sed laudentur homines, xli, 298. Qui laudat homines, indicant sibi honos placere, v, 205 veraciter laudant, *ibid.* 209. Ut esse gerunt iusti cum laudantur, ii, 228; iii, 408; xxxviii, 299, 300, 308. Ut se gerat Augustinus, xxxviii, 336. Laus et honor quomodo a praefatis accipi debent, xxxviii, 307. In laude veritas appendenda est, vanitas fugienda, xli, 298. Laudes suas audire delectari se quo fine dixerit Themistocles, *ibid.* Laudari exoptare partim approbandum, partim cavendum, *ibid.* Finem recti nostri non in hominum laudibus ponere, et tamen propter ipsos homines ponere laudes hominum docuit nos Dominus per Apostolum suum, *ibid.* Laudes hominum moveri debemus non propter nos, sed propter proximum, xxv, 278. Laus honorum quomodo propositi sit quod laudant, licet in his nec sit quod laudent, xlii, 299, 300. Laudari male vitiosum non vult Augustinus, xxi, 216. A bene viventibus, nec plene vult, nec plene non vult, *ibid.* 217. Laudare se citra arrogantiam aliquando licet, xvi, 111. Rectos vivere et nolle laudari, quibus est aliud quam initium esse verus humanis? xiv, 203. Laude carere facile est dum denegatur, difficile est ea non delectari cum offertur, xxxviii, 308.

Laus falsa adulatio est, xlii, 370. Melius vituperare, quam dolose laudare, xviii, 305. Adulans laudem resequenda, ix, 358.

LAURINA Ἐδωκ UXOR, iii, 457, 458.

LAVINIVM urbs in qua Aeneas regnum constituit, ii, 130, 131, 333.

LAURENTIUS MARTYR, xxi, 57; xxxvii, 143. Sanctus Laurentius archidiaconus, fuit, xxi, 62, 70. Sancti Laurentii martyris crudele, xv, 321. Sancti Laurentii fortitudo, *ibid.* Sancto Laurentio flamma exterior frigelat in comparatione

feroris quo intus ardebat, xxi, 76. Sancti Laurentii memoria apud Ravennam, *ibid.* 133, 134. Sancti Laurentii corpus Roma pect, *ibid.* 7. Laus sancti Laurentii martyris, xxxi, 201. Erit Laurentius beatus, in corpore adolescens, vir gravis in animo, quomodo immo commendabat aetas viridior, coronam inamortescibatur aetate, *ibid.* 202. Erit diaconus, officio tate quam in natali sancti Laurentii, xxi, 57, 70, 73, 77; xxii, 201, etc.

LAURENTIUS provinciae Caesariensis episcopus, xlii, 176.

LAURENTIUS frater Dulcitii, xxvi, 98; xxxviii, 327.

LAURENTIUM regni initium, iii, 450. Laurentium primus rex Picus, *ibid.* Ex Laurentibus origo Romana dicitur, *ibid.*

LAZARUS presbyter, xli, 396.

LAZARUS interpretatur Adjutus, xiv, 338; xxii, 317. Lazarus quamvis esset figura peccatoris, multum a Domino amabatur, xvi, 82. Lazarus resuscitatio aliqui in allegoria significat, xxxviii, 77. Lazarus signatus, peccatoris resurgentis figura, xviii, 268. et penitentium, xi, 44. Lazarus Ecclesiae Dei typum gerit, ix, 362.

LAZARUS pauper ulcerosus in signo divitis Alvybae levatus, iii, 297. Evangelium nomen divitis tacuit, nomen vero Lazari non tacuit, xlii, 316, 321, 322. Lazarus et epulo post mortem mutaverunt vices, viii, 377. Non est in Lazaro meritum pauperitatis, sed pietatis, *ibid.* 477. Lazari cur nomen expressum, non divitis, xvii, comparatio, *ibid.* 317; xxi, 484.

LAZARUS episcopus Gallus, xxi, 46, 83, 101, 102. Lazari et Heroditi litteras Orusius presbyter detulit ad comitum Carthage, xi, 388. Pelagium et Coelestium auctores pelagianis erroris arguunt Heros et Lazarus, *ibid.* 389, 390. Objectis Heros et Lazari respondit Pelagius, xi, 418.

LAZARUS presbyter, xli, 193, 194.

LAZARUS diaconus, xli, 356.

LECTIONES divine omnes ex uno ore procedunt, xli, 456. Lectio nolis hic necessaria, non in patria, x, 374. Lec-

iones divine nos erigant contra desperationem et terrent contra superbiam, *ibid.* 306. Verbo Dei frumitur Sancti in celo, sine lectione, sine litteris, *ibid.* 339. Quando legit, Deus tibi loquitur; quando oras, Deo loqueris, x, 191. Tanto citius quanto proficit cum bona legit, quanto citius facit quod legit, xxvi, 546. Lectionis perversum studium reprehenditur, *ibid.* Lectiones et cantus in Ecclesia, xix, 402.

Lector psalmum qui populo exponendus esset praelegebat, xii, 303. Lector ascendit, tractor loquitur, xvii, 316, 326. Lectores sonant Dei verbum etiam quando tacent tractatores, *ibid.* 444. Lector recitat Evangelium, xviii, 307; xx, 308. Lector psalmum in Ecclesia cantans, quem ipse legit, xli, 317. Lector Ecclesiasticus ille non est, qui Scripturam non Ecclesiasticam, quamvis in Ecclesia legitur, xxxix, 22. Lectoris officio qui semel functi fuerant in aliqua Ecclesia, ab alia teneri non poterant, *ibid.* 19. Pueri in lectorum gradu, xiii, 358; xxi, 317.

Leprosorum error triplex, xxviii, 13. Lectorum tardiorum errores aeterni non triuendunt, xxxi, 186, 187. Legere qui non potest, assidue verbum Dei audiat, x, 314, 315. Qui dixerunt a Domino Jesu Christus miles esse et humiles corde, plus cogitando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xi, 110. In conventibus Christianorum legatur alternatim et psalleatur, xxxviii, 33.

LECTISTERNIA in honorem deorum, ii, 139.

LECTUS aliquando est voluptatis carnis, et delectatio secularis, vii, 138. Lecto quis figuratur, xxi, 212. In lecto esse dicuntur, qui in otio Deo seruiunt, *ibid.* 211, 212. Lectus dolor infirmitas est carnis, viii, 222. Lecti orati, ii, 149. Lectus arguentis, xxi, 83, 84. Lectus inargentatus, xvii, 299, 300.

LECTUS arbor, xli, 426.

LECTUS NOXI demones ex hominibus facit, ii, 430.

LENS coela a Jacob et manducata ab Esau, quid figuravit, xvii, 178. Lenticula cibus Aegyptiorum, viii, 338. Lenticula Alexandrina magnificatur, *ibid.* 339.

LEO sacerdos Panagorum, xv, 244. Sacrorum Aegyptiorum magnus antistes, ii, 368, 369. Deorum originem proficit, xxi, 374.

LEONES acolytum arbitrantur ipsam esse Leonem magnam, qui postea Sisto in Romana sede successit, xli, 36. *Sisto notam (8) ejusdem voluaminis.* Sicut ad Aurelium senem per Leonem acolytum scribit, *ibid.* 36.

LEONES non vixisse carnis in ara magis credendum est, vi, 119. Leo ponitur in hunc, ponitur et in vilipiratione, viii, 433. Per leonem Christus significatur, xi, 160, 161. Leo et Christus significat et diabolum, v, 31; xviii, 329. Leo victus est sciendum, agnus vincit patiendo, vii, 433. Leo in cubili dicitur Antichristus, in quo et vis et dolus operabatur, *ibid.* 215, 216. Leonum cubilia, corda infidelium, xi, 402. Gattileonum, plebs Iudeorum; leones, principes sacerdotum, xi, 14. Leones ac leonum cubili demencia et eorum principes designant, xi, 160. Christus agnus et leo, xxii, 152. Mortem perituli et agnus, consumpsit et leo, *ibid.* Vixit leo de tribu Juda aperire librum, *ibid.* 153.

LEONAS Dei famulus, xxvi, 471.

LEONTIANA basilica, xx, 348, 350. Eius conditor ipse Leontius, *ibid.* 359.

LEONTII solemnitas ac depositio, x, 339.

LEPORIS diaconus, xli, 259, 277.

LEPORIS bellum civile, ii, 160.

LEPORUS negabat Deum hominem factum, et quartam in Trinitate subintroducebat personam, xli, 239. Leporini erroris sententia contraria, xxvi, 120, 121. Leporius a Proculo et Cylionio merito correptus, xli, 239, et damnatus, *ibid.* 240. Leporius pergit ad Augustinum a quo sanatus suscipitur, *ibid.* 239, et de facto sanatur, *ibid.* 240. Sanati sunt et qui cum illo venerunt, *ibid.* 241. Rogat Augustus ut per epistolam a se suscipiantur, *ibid.* 240.

LETRA mentis, doctrina varia et inconstans, xix, 497.

LEPROSUS Evangelicus. Leprosi fides, xxv, 316. Munda est ejus lepra et iusti magnificans Dominum, *ibid.* 317.

LEPTIMAGNE, xxxii, 448.

LEPTIMAGNE, xxxii, 422.

LEPUS animal minutum et infirmum, significat timorem illius qui minutissimis peccatis operitur, xi, 156.

LETHARGICI, xviii, 440, 441. Somno periclitantur, viii, 33. Lethargicus cur nihil enervius, i, 263. Lethargicus dormire volens symbolum peccatoris peritiam volentis, xvii, 512; xviii, 440; xxi, 390.

LETHRUS fluvius seu fluvius obliuionis apud inferos, ii, 508.

LEVANA dea sic vocatur quia levat de terra, ii, 182.

LEVANA anima ad Deum, et vas ad fontem, xli, 420. Levandum cur sursum, ne putrescat, x, 188, 189; xii, 43. Levare se ad Deum, et levare se contra Deum, xxi, 294.

LEUCIPPUS oculus rex Sicyoniorum, iii, 434.

LEUCIUS episcopus, xi, 389, 390, 424.

LEUCOTHEA dea, iii, 450.

LEVI cur non decimatus, xxxiii, 370.

LEVI absconditus erat in lumbis Abraham, v, 471.

LEVIETAS. Quidquid ad Levitas pertinebat, ad Deum pertinere censetur, vi, 429. Levitas pro primogenitis filiorum Israel sibi Deus dicitur, *ibid.* 429.

LEVIUS scripsit Actus tanquam Actus Apostolorum, xxix, 239.

LEX a legendo seu eligendo dicta est, vi, 361. Lex generaliter et specialiter accipitur, xli, 504. Lex universalis, suspensa divina, xxxviii, 127. Lex alia aeterna, alia temporalis; de utraque fusa et egregie, xxvii, 285. Lex aeterna est ratio divina, vel voluntas Dei ordinem naturalem conservari iubens, perturbari velans, xxxix, 31, 34, 64, 77. Lex Dei sempiterna, vi, 248. Lex Dei, voluntas Dei, viii, 106. Eterna legis notio, xxvii, 286. Lex aeterna ante legem scriptam manebat in cordibus piorum, xviii, 379. Eternam legem fas est cognoscere, iudicare nefas, iv, 365, 366.

Qui legi aeternae adherent, temporalis legis non indigent, xxxvii, 300. Lex triplex in paradiso data naturaliter insita, et in litteris promulgata, xi, 506. Lex homini recto data, et obediencie virtus mandaretur, xxxvii, 469.

Lex naturalis, xi, 254, 255. Vocatur lex rationis, *ibid.* 258. Legem naturam nemo sinitur ignorare, xi, 505. Omnibus hominibus inesse probatur, ix, 24. Lex scripta cur data est, cum iam in cordibus conscripta esset, *ibid.* Lex naturalis per legem scriptam est insculpta, aucta, et firmata, xi, 506. Lex quinque libris Moyse continetur, xvii, 434, 435, 436. Legis nomine omnia veteris institutionis eloquia significantur, xxxii, 77. Legis cur in decem praecipis agnoscitur, xxxvii, 328.

Legum tria genera, xviii, 471, 473.

Lex et testimonium duo sunt nomina rei unius, x, 31. Lex quomodo iustitiae Dei testimonium perhibet, xxxv, 17. Leges divinae apud animam intus expressiores certioresque sunt, xxviii, 65.

Lex temporalis etiam a Deo data, xxv, 54. Lex temporalis potest per tempora commutari, xxv, 457. Lex scripta digito Dei, *ibid.* 527. Lex data est per Angelos in quibus persona Dei apparebat, ii, 478. Lex quinquagesimo die post agni occasionem data, quid significet, x, 398. Cur in lapide scripta lex, xi, 77.

Lex minister Moyses, promulgator Christus, viii, 445. Legem ad condemnationem valere tabularum contrarium Testamentum significat, vi, 497. Leges repetitio Novi Testamentum tribuitur, xi, 311, 312. Cur lex apparatus terrifici mirabilibusque signis coram populo data sit, ii, 476.

Lex quid data, xix, 60, 299, 314, 315, 327, 455, 456; xxi, 295; xxxvii, 477; xxxix, 237; xxxiii, 418; xxxiv, 40; xxxv, 470. Lex praevaticationis est causus, xxvi, 64. Est insinuatix peccati, xxxviii, 146. Lex peccatum prohibens virtus est facta peccati, xxvi, 215. Quare et quomodo virtus peccati, ii, 116; xxxiii, 407; xxxvii, 386, 387. Lex auxil occupamentum, xi, 215; xxxviii, 146, 147, 154. Lex data factus est praevicator, qui ante erant nescius peccator, xix, 290, 291, 294, 456. Lex littera ostendit peccatum; tollat peccatum lex gratiae, xix, 285. Praevaticatio, ex lege, xi, 406, 407; xli, 80. Lex apparuit peccatum, quod latet, viii, 397. Lex cur ministratio mortis appellatur, xxxix, 411.

Fides Catholica de lege, gratia, et libero arbitrio, xxxvi, 5.

Lex non timore poena impletur, sed amore iustitiae, xvii, 436; xx, 298, 414; xxvi, 83; xxxiii, 443; xxxiv, 122. Lex concupiscentiam termit, non extinxit; fecit timorem poena, non amorem iustitiae, xix, 298. Lex timorem incutit, non tribuit charitatem, xxxviii, 533. Lex minari novit, non subvenire; jubere, non juvare, xix, 279. Ostendere, non tollere peccatum, *ibid.* 281. Lex frustra minatur, quando iniquitas dominatur, xvii, 417. Ad his qua lex prohibet abstinere timore poena, non amore iustitiae, peccatum est, *ibi*, 182. Legis opus qui timore poena, non amore iustitiae facti, profecto invitatus facit, xi, 426. Et inimicus est legis, *ibid.* Lex terret de se ipso sprasumentem, gratia adjuvat in Deum sperantem, xix, 228, 229.

Legis severior vindicta quare in Veteri Testamento ferebatur, xi, 243. In lege veteri prevalebat timor, in nova amor, x, 30. Lex cur talis data est, *ibid.* 154; xi, 516, 517; xii, 156. Lex vetus non novat nisi punire peccata, xvii, 160. Lex praecipiente Judaeis ne malefactoribus parcerent, xvi, 372, 373. Lex utilitatis vocatur, quando minatur et terret et vindicat, xxxviii, 537. Lex non necessaria, nisi his quibus utilis, est servitus et timor, xxviii, 11. Cur terret Deus per legem, xxxv, 50, 51. Legis minarum opus, xxxviii, 439, 491. Lex non-lesissimus pedagogus, xix, 329, 337, 338. Qui dicit ad gratiam, xxxviii, 484.

Lex sine gratia implemi non potest, xvii, 221; xxi, 423. Legem nemo implet, nisi quem adjuverit gratia, xv, 297. Non vitio legis, sed vitio prudentiae carnis lex non impletur, xxxviii, 443. Legis littera jubere tantum, non adjuvare potest, *ibid.* 278. Legis praepcepta non possunt impleri nisi per gratiam, xvii, 232, 417; xix, 399; xx, 297, 414; xl, 406, 407; xli, 81, 82, 90, 91. Non impletur lex timore, quae non impletur nisi charitate, v, 232, 223; vi, 405; vii, 476, 477; ix, 288, 289; x, 37. Legem non implet nisi charitas, xvii, 129, 130; xxv, 527, 528; xxxviii, 156. Multa sunt factientia, non jubente lege; sed libera charitate, xxvi, 381. Lex tunc im-

pletur, dum non cupiditate rerum temporalium, sed charitate illius qui praecipit, sunt quaecumque praecipit, xxv, 532, 533. Quidquid lex jubet, nomen eo completur, xxxvii, 388. Lex jubere novit qui succumbit infirmitas, gratia juvare, quae infundit charitatem, xxxiv, 416. Quae per legem impleri non poterant, per fidem impleta sunt, xvii, 8. Lex impleri non potest nisi a spiritalibus, xxi, 498. Lex misericordiam Dei, lex charitatis dat veniam peccatis, dicit praeterita, admonet de futuris, xii, 156, 157. Idem praecipitum timentibus lex est, amantibus gratia, xxxviii, 157. Lex littera est eis qui eam non implet per spiritum charitatis, *ibid.* 158. Lex ream obligat ex praevaricatione, jubendo quod implere homines ex infirmitate non possunt, nisi se ad Dei gratiam pietate convertant, xxxviii, 154, 155. Praeca fundere debet et ad misericordiam fugere qui legem implere non potest, xv, 12. Per legem cognito peccati, per fidem imperatio gratiae contra peccatum, per gratiam sanatio animae a vitio peccati, per animae sanitatem libertas arbitrii, per liberum arbitrium iustitia dilectio, per dilectionem iustitiae legis operatio, xxxviii, 463. Lex adducit ad fidem, fides impetrat spiritum largiorem, diffundit spiritum charitatem, charitas implet legem, xi, 103. Ante legem et sub lege quomodo concupiscentia dominata est, xvii, 6.

Lex facit reos homines sub lege constitutos, xiv, 414. Quid sub lege esse, xxxviii, 402, 403. Quis sub lege esse dicatur, xxxvii, 153; xxxv, 27. Sub lege est qui legem non implet, xiv, 414. Tandem homo est sub lege, quando vitio peccato, xxxviii, 79, 80. Sub lege sunt quibus lex dominatur, *ibid.* 154, 155. Qui sunt sub lege, servi sunt dominantis cupiditatis, *ibid.* 150, 151. Esse sub lege est de viribus suis ad faciendum Dei praepcepta superbia elatione presumere, xxxviii, 110. Reus sub lege est, iustus cum lege, xvi, 44. Sub lege homines carnalia bona appetentes, legis iustitiam non amantur, xvii, 18. Sub lege operatio vana, cum libido animam vastat, et cohibetur poena metu,

non amore virtutis obstruit, xxvii, 533. Homo sub lege, homo sub gratia posuit qui differat, xxi, 498, 499. Aliud est esse sub lege, aliud in lege, aliud sine lege, vii, 114, 124; xxvi, 534. Iusti tempore legis exultent, nec tamen illi erant sub lege, sed sub gratia, xxxiv, 172. Conditio hominis sub lege posuit, xxxviii, 89, 152, 153. Homo sub lege figuratur per David Saulis armis ornatum, xii, 430. Peccare in lege quod, xvi, 229.

Legis scientia non est necessaria absolute ad non peccandum, xxxiv, 48. Non posse esse sine peccato, nisi qui legis scientiam habuerit, Pelagio obicitur tanquam ab ipso dictum, xxxviii, 442. Discitur, *ibid.* Aliud est hominem per scientiam legis ad non peccandum adjuvari, aliud non posse esse sine peccato, nisi qui legis scientiam habuerit, xxxv, 47. Legis scientia nomine quod intelligitur, *ibid.* 48. Legis scientia sine charitate inflat, xxxv, 50. Legem qui implet vita, non possunt non tenere membra, ix, 80. Legem suam Deus in corde ponit, ut ea casto amore diligatur, vi, 490, 491. Lex alia quae scribitur et imponitur servientis; alia quae mente conspiciatur ab eo qui non indiget litteris, vii, 114. Con Christiani in libro legis, quasi luminare in firmamento caeli, x, 374, 375. Ille pie attendit legem Dei, et verba oris ejus, cuius aurem inclinat humilitas, non ejuis cervicem erigit superbia, x, 26. Legem Dei quomodo quis memoria teneat, et meditetur fructuose, ix, 80, 81; x, 375; xi, 395, 473. Qui legis meminit, nec eam diligit, memoria ejus lapsus illi est scriptus, non quo adornetur sed quo preatur, xi, 427.

Lex triplex apud Apostolum, lex fidei, lex factorum et lex peccati, xxi, 276, 280, 281. Lex peccati, quae, xvii, 147, 133. et quid Apostolo, xxxiv, 272. Quenam lex, peccati virtus, xxxviii, 586, 589. Lex peccati cum reatu in parvulis non baptizatis, xxxv, 223. Quomodo lex peccati remissa est per baptismum, et natus, xxxv, 146. *Fidei Concipientia.* Lex peccati est violentia consuetudinis, xxv, 180. Lex in membris et lex mentis adversum se pug-

nant, xxxv, 222. Lex Dei, lex operum, lex fidei, xxxviii, 439. Lex operum et lex fidei quod differant, xxxviii, 426, 430, 431, 432, 435, 439. Leges factorem dicit Dominus: *Non concupisces, lege fidei dicit: Sine mercede potestis facere, xxxviii, 451. Lege operum dicit Deus: Fac quod iubes; lege fidei dicitur Deo: Da quod jubes, ibid.* 432. In lege factorem Dei iuberentis iustitia; in lege fidei, subvenientis misericordia, xi, 423. Legis factores non per opera, sed per gratiam iustificentur, xxxviii, 354. Legis opera quibus homo non iustificatur, quanam sint, *ibid.* 454. Potuit Apostolus esse intus in affectionibus pravis praevaricator legis, et tamen conscia opera Legis implere, xxxiv, 417. Lex fidei, quae, xi, 429. Lex non evacuat per fidem, sed statuitur, xxxviii, 453. Lex fidei, multa multitudo dilectionis, non charitas, *ibid.* 462. Conclatari legi Dei secundum interiore hominem, non litterae, sed spiritus donum est, *ibid.* 437. Legi Dei condelectatio, de magna venit gratia Dei, *ibid.* 313, 314.

Lex scripta in tabulis, et lex scripta in corde, xxxviii, 430. Lex scripta in cordibus, quod, *ibid.* 444, 445, 453, 455. Lex ad discernendum iustum, cuiusque cordi inscripta, ix, 24. Lex Novi Testamenti siquidem in cordibus scribi dicitur, quod distat fideles a Gentilibus, quod habent opus legis scriptum in cordibus suis, xxxviii, 432, 433, 455. Legem habere in cordibus scriptam, hoc est ad Novum Testamentum pertinere, *ibid.* 449, 453.

Lexi spiritus vite, quae, xxxviii, 80, 81. Quomodo liberet a lege peccati et mortis, xxxiv, 223. Lex nova, testimonium liberandae voluntatis, xxxviii, 470. Lex libertatis, charitatis, xxxviii, 585. Legi Dei mente servire, carne autem legi peccati, quid, xxxiv, 222, 223. Per solam gratiam homo mente servit legi Dei, *ibid.* 422. Lex mentis, lex membrorum, per Tragediplos significatur, vii, 101.

Lex civitatis Dei, charitatis, x, 485. In oculis plurimum legis sine ullo peccandi timore servabatur, xi, 442. Lex non impletur ita ut nihil omnino desit, nisi in altera vita, xxxv, 28. Lex in celo

Leges humane ascendenda, *iv*, 505.
 Legibus civilibus terrene civitatis civitas
 celestis ottemperare non debuit, *ibid.*
 430. Leges suas non infringit imperator,
 quando confessus dat indulgentiam, *viii*,
 444. Ex bonis et malis legibus imperato-
 rum Ecclesia profici, *xxxix*, 302; *xl*,
 446. Legibus malis probantur boni, le-
 gibus bonis emendantur mali, *xxxix*,
 428. Cor regis cum est infidèle, aut exer-
 centur aut probantur boni; cum vero est
 fidele, aut corriguntur aut plectuntur
 mali, *xxxix*, 289. Leges non petendas
 ab imperatoribus contra Donatistas Au-
 gustinus cum aliis sentiebat, alii contra
 sentiebant, *xl*, 461. Leges ab imperato-
 ribus Apostoli non postularunt, *xxxix*,
 416. 455, 456. Leges imperatorum, ex-
 emplo Pauli apostoli implorare possunt
 Christiani, *ibid.* 463. Quid de legibus ab
 imperatoribus contra Donatistas petendis
 decretum sit in concilio Carthage, *ibid.*
 461. Leges imperatorum contra heretico-
 sos, *xi*, 30. Paganus, *xviii*, 71. Leges
 imperatorum hæreticos damnis et exiliis,
 Paganorum autem sacrificia capite plectunt,
xxxix, 179. Leges de idolis confunden-
 dis et hæreticis corrigendis vivo Stilico-
 ne in Africam missæ, *ibid.* 223. Eam-
 dem occasione multi ad Christianam re-
 ligionem vel Catholicam pacem conversi,
ibid. 234. Jactant tant homines esse
 imperatore nascente vel nolente datus,
ibid. 233. Lex Theodosis mulctæ decem
 librarum auri in hæreticos, in Donatistas
 qui in Ecclesiam deservierunt, extensa, *xi*,
 461. Donatiste possessiones amittere
 jussi sunt secundum leges regum ter-
 renorum, *ibid.* 456, 457. Quærela hæ-
 reticorum adversus leges imperatorum
 Catholicorum, *xxxix*, 186. Leges penales
 imperatorum pro Catholicæ adversus
 hæreticos defenduntur, *xxxix*, 36. Le-
 gum coercionibus non auferunt liberum
 arbitrium, *xxxix*, 96, 97. Legum im-
 perialium adversus Donatistas et alios
 unitas, *xxxix*, 98, 99, 97; *xxxix*,
 228; *xl*, 448, 450, 451, 456, 457,
 464. Donatistarum plurimi per le-
 ges imperatorum correcti sunt, *xl*,
 444, 464. Legum severitate non utitur
 Catholicis adversus hæreticos, *xxxix*,
 144, 143, 146. Legum severitatem Do-
 natistas deprecatur Augustinus, *ibid.*

247. Lex Antonini in adulteros, *xxvi*,
 404. Lex Julia, *ibid.* Lex Vocconianaque,
ii, 13. Leges seculares, *xxxviii*, 432.
 Lia interpretatur Laborans, *xiii*, 301.

Lia figura est vitæ ælivæ, *ibid.*
 Libanus interpretatur Candidatus, *iv*,
 427, 428, 429. Videtur autem candida-
 tio esse sæculi lupus modo nitentis et
 fulgentis in pompis suis, *ibid.* Libanus
 pro dignitate lupus sæculi accipitur, *ix*,
 429, 430; *xi*, 152, 153. Libani fractus
 qui sunt, *ibid.*

LIBELLATICI, *xxxix*, 315.
 LIBELLI, *xli*, 149, 150, 151. Libelli
 dabantur ut miracula in populo recita-
 rentur, *iv*, 253, 255, 256; *xviii*, 367;
xx, 513; *xxi*, 152, 153.

LIBENTIA dea, a libidine sic appella-
 ta, *ii*, 173.

LIBER deus, Libera dea, unde sic dicitur,
ii, 294, 295. Liber pater, dicitur
 etiam Dionysius, post mortem ut deus
 habitus, *iii*, 442, 446, 449. Liber vitæ
 inventor, *ibid.* 445, 446. Liber cum Ce-
 rere seminihus præponitur, *ii*, 330. Li-
 beri sacra quam turpia, *ibid.* 335, 346,
 348. Liberum paucorum sacerdotum
 oculis committendum putant Paganæ,
xxxviii, 293.

LIBER deus qui præest conceptui, alius
 a Baccho, *ii*, 307. Vide notam (29)
 ejusdem voluminis.

LIBERALIS episcopus, *xxxix*, 372, 373.
 LIBERALITAS disciplina nihil habent
 congruum libertati, nisi quod habent
 congruum veritati, *xxxix*, 249. Hinc
 poetarum, philosophorum, oratorum, ar-
 tes plerumque dicte immerito liberales,
ibid.

LIBER vitæ nomine quid intelligitur,
iv, 104. Liber vitæ prædestinatio sen
 præscientia Dei, *ibid.* 107. De libro vitæ
 quæpiam deleri, quando deceptum,
ix, 345, 346. Liber vitæ aperitur in
 judicio, *iv*, 104. Quisnam liber intelli-
 gatur in his verbis: In capite libri
 scriptum est, etc., *xlii*, 85. Libris di-
 vinitus quedam dispersæ sunt delicia
 sanctæ et bonæ, *viii*, 151. Liber ubi sit
 pagina divina, liber sit ubi orhis ter-
 renus; in istis codicibus non legitur nisi
 qui litteras norunt, in toto mundo legat
 et idiota, *ibid.* 323. Liber dulcis in ore,
 et amarus in ventre, *ibid.* 280. Libros

plures a pluribus fieri diverso stylo, non
 diversa fide, etiam de eisdem questionibus,
 utile est, *xxv*, 158; *xxxix*, 3.
 Auctoritas librorum qui non proficiendi
 exercitatione, sed præcipiendi auctoritate
 erantur a nobis, *xxviii*, 303, 312.
 Etsi in libris ab hominibus scriptis in-
 veniant eadem veritas que in sacris,
 longe tamen est imperitior auctoritas, *ibid.*
 304. Libri ab hominibus scripti non
 necessitate credendi, sed cum iudicandi
 libertate legendi, *ibid.* 303, 304. Libros
 aliorum et sermones qui carpiunt peccant
 sepe et graviter, *xxxix*, 225, 226. Li-
 bri termino reficit lectoris intentio,
 sicut labor victoris hospitio, *xxix*, 385.
 Libri profanorum æque sunt non omni-
 bus communes, *xi*, 135, 136. In libris alienigenarum invenitur optima præcepta
 morum et disciplinæ, sed non humilitas,
vii, 457. Librorum improbatum lectio,
 quibus possit non abesse, *xxxix*, 341.
 Libros canonicos alioque quomodo legat
 Augustinus, *xxxix*, 97, 113. Libri pontifi-
 ciales Sacrorum profanorum, *xvi*, 283.
 LIBERTAS minus non habebat Abrahama
 et Sara cum Isaac generarent, *xxxix*, 202.
 LIBERTAS variis modis sumitur, *xxxix*,
 258. Libertas naturalis, nulli servit,
iv, 41. Libertas nostra, non servit
 peccato sit, *vii*, 383. Que est peior
 mors animæ, quam libertas erroris,
xxxix, 305. Vide infra.

LIBERUM arbitrium media vis, *xxxix*,
 469. Liberum arbitrium quod hoc atque
 illic liberum flecti potest, *ibid.* 361.
 Liberum arbitrium quid secundum Jo-
 hannem, *xxxviii*, 459. et quomodo ab
 illo definitur, *xxxvi*, 253, 254, 255,
 256; *xxxviii*, 78. et a Pelagianis,
xxxvii, 360, 449, 443. Libera voluntas
 sic a Pelagiano definitur ut is necesse
 sit auferre libertatem Deo, *xxxvii*, 367,
 87. Libertatis æquilibrium nec in Pelagi-
 anorum opinione reperitur, *ibid.* 84.
 Liberum arbitrium secundum Pelagianos
 non constat sine possibilitate peccandi,
ibid. 386. Liberi arbitrii possibilitatem
 tant in bonum quam in malum ex æqua
 lance percussione vult Pelagus, nec sili
 stat, *xi*, 502, 503, 504. In Deo et in
 beatis liberum arbitrium est sine possi-
 bilitate peccandi, *xxxvii*, 443. Ad na-
 turam liberi arbitrii non pertinet posse

et peccare et non peccare, *ibid.* 372.
 Possibilitas mali non requiritur ad libere-
 tatem, *ibid.* 447, 448. Liberum arbitrium
 in Deo summum, *ibid.* 372. Licet
 malum facere non possit, *xxxix*, 277.
 Liber ut quisquam sit, non requiritur
 ut vellet possit et bonum et malum, *ibid.*
 275. Variari posse in bonum et malum
 ad liberum arbitrium non pertinet,
xxxvii, 487. Liberum arbitrium putat
 Julianus non constare cum necessitate,
ibid. 87. Necessitas quædam beata non
 auferens libertatem, *xxxvi*, 275. Libere-
 rum arbitrium qua ratione Augustinus
 adine presbyter explicavit, *xvii*, 28.
 Liberum arbitrium sive in vitam malam,
 sive in bonam non negat fides Catholica,
xli, 206.

LIBERUM arbitrium per peccatum Ade
 dici sublatum, Juliani calumnias, *xxxix*,
 248, 268. Liberum arbitrium impis
 non est ademptum, *xxxix*, 410. Nemo
 vel in bonum vel in malum egreditur
 inustus, *ibid.* 432. Deus non sanat in-
 vitum, *xi*, 67. Liberum arbitrium asserit
 Augustinus, *xxxix*, 515; *xl*, 143. Liberum
 arbitrium animæ datum, *i*, 323; *iv*,
 388; *xvii*, 305; *xli*, 459, 453. Li-
 bera est nobis voluntas, quæ est in po-
 testate, *xxvii*, 360. Per liberam volun-
 tatem ipsa libera voluntate utimur, *ibid.*
 348. Quid censetur esse in nostra
 potestate, *ibid.* 358; *xli*, 454. Quid li-
 bera voluntate, quod necessitate factum,
xli, 237. Libertas si tollitur, omnis
 liberum voluntatis arbitrium non negant,
 qui confidunt, omnem hominem corde
 suo credentem, nonnisi sua libera cre-
 dere voluntate, *xli*, 231. Liberum volun-
 tatis arbitrium esse in homine probatur
 ex divinis præceptis, *xxv*, 461, 465,
 467, 468. In ipso quod aliquid præcep-
 tum et imperatum est, obedientia non
 requiritur, que nulla potest esse sine li-
 bero arbitrio, *xli*, 169. Ex coquoq; venit
 Dominus mundum salvare, et quod ven-
 turus sit ipsum iudicare, gratia et libere-
 rum arbitrium asseritur, *xix*, 199 ad
 209. Qui putat hominem, qui per eta-
 tem potuit ut libero voluntatis arbitrio,
 secundum opera sua non iudicari, errat,
xli, 164. Si non accepisset homo libere-
 rum arbitrium et rationem, non eum

sequeretur damnatio iusta peccati, vi, 37. Liberum arbitrium sic homini datum, ut tamen et divinis legibus et humanis rectissime gravium supplicia constituta sint peccatorum, xli, 148, 149. Mathematicis non credendum, ne a libero arbitrio naufragemus, xxxviii, 503, 504. Libera voluntas per Dei preceptum non auferatur, xxxvii, 357. Liberum arbitrium non ita datum, ut quodlibet eo molens, ullam partem divini ordinis legisque perturbet, i, 323. Creatura in arbitrio libero constituta est, non sic ut Creatoris superet voluntatem etiam si contra eam faciat voluntatem, xli, 313. Corrupta fide liberalitas adversus Deum oritur, xxxv, 37, 58. Ad omnipotentiam Dei pertinet ut ex libero arbitrio venientia mala esse permittat, xxvii, 584. Liberum arbitrium cur homini datum, xxxviii, 3. Cur ad malum flexibile datum, xxvii, 306. Liberum homini datum est ut Deo non necessitate, sed voluntate serviat, xxvii, 180. Datum est ad recte vivendum, non ad peccandum, xxvii, 303. Liberum arbitrium in homine ad virtutem et vitam, xxxviii, 544. In libero est voluntatis arbitrium peccatum et recte factum, xxxviii, 11. In tuo arbitrio Deus esse voluit cui pares licentiam, Deo, an diabolo, xxi, 40. Homini Deus dedit liberum arbitrium, et si vult homo, heri fuit palea, hodie sit frumentum, xx, 305. Peccatores se de Deo excusare conantes ideo arguuntur quia liberum habent arbitrium, xxxv, 464. Creatus homo est cum libero arbitrio, quo ipse ad peccatum conatur, vii, 453. Per liberum arbitrium peccant maxime qui cum delectatione peccant et amore peccati, et hoc eis placet quod eis libet, xxxvi, 265. Libertas quaedam perniciosa, xi, 43. Libera voluntas causa peccati, iv, 337, 338; xxvi, 144; xli, 432; et in *libris de ea re scriptis*, xxvii, 273, 277. In libera hominis voluntate semen mortis, xx, 461, 462.

Liberum arbitrium, bonum opus Dei, xxxvii, 395, 396. Ad Dei dona pertinet non tantum ut sit, verum etiam ut bonum sit, xxxviii, 339. Liberum arbitrium in mediis bonis cessatur, xli, 457. Cur Deus Angelos, et homi-

nem libero arbitrio permisit, xxxvi, 30. Libertas voluntatis in illius prima conditionis praestantia quod valeret, apparet in Angelis qui steterunt, *ibid.* 418. Liberum arbitrium primi hominis quae, iv, 312, 313; xx, 462. Alter de libertate in qua primus homo factus est loquendum, aliter de ea in qua nunc est, xxxviii, 546. Liberum arbitrium perfecte fuit in primo homine, xvi, 7. 8. 15. Liberi arbitrii integerrima vires in Adamo, xxxviii, 437. Liberum arbitrium primus homo accepit rectum, xxvii, 134, 135. Liberum arbitrium in primo statu per se sufficiebat ad peccandum, non ad iudicium retinendum, nisi divinitus adiutum, xxvi, 167, 168. Liberum voluntatem ad male agendum habemus sine Dei adiutorio: quoniam male agendo non ad libera, sed damnabilis ancilla, xix, 337. Bonus usus liberae voluntatis est, Deo, xli, 457, 458. Libertas primum hominem decepit, dum indulgentius frons ejus vitiorum ex hinc, x, 433. Liberum arbitrium quia valeat non adiutum, in ipso Adam demonstratum est, xxvii, 134, 135. Liberi arbitrii infirmitas enuntur in Adamo, xix, 330, 476.

Liberum arbitrium tam integrum esse, quam aucte proprie voluntatis usum innoxium in iniquoque naturam, dogma Pelagianorum, xxxvi, 327. Liberum arbitrium an post peccata tam plenum est, quam fuit ante peccata, *ibid.* 262. Libertas quoniam in homine post peccatum, *ibid.* 251, 252, 255. Liberum arbitrium non tale nunc quale Adam accepit, sed jam vitiatum est et sanatum, xxxvii, 79. Liberum arbitrium non malo usu vitiatum, xxxvii, 453, 461. Liberum arbitrium quo recte agere potuit homo, peccati malitia defecti, *ibid.* 452. Liberi arbitrii magnas vires homo cum conderetur accepit, sed peccando amisit, xix, 129, 130. Libero arbitrio male utens homo, et se peribit, *ibid.* ipsum, xxvi, 116. Liberum arbitrium hominis congnatum et omnino inamissibile quondam est, xxxviii, 446. Libertas quaedam voluntatis congenita immutabilis, *ibid.* 453. Liberum arbitrium, quo beati esse volumus et miseri esse nolumus, auferri nobis non potest, *ibid.* 321, 322. Libera est voluntas etiam quo beati esse

sic volumus, ut miseri esse nequaquam vellemus, xxvi, 167. Liberum arbitrium nostrum ad diligendum Deum primi peccati granditate perditum, xli, 224. Per malum velle perdidit homo bonum posse, xviii, 418, 419. Standi et cadendum liberum arbitrium tale acceptum homo, ut possit non peccare; per peccatum amissa rectitudine secutum est non posse recte agere, xxxvii, 450. Libero arbitrio qui restat in hac mortali vita, xxxviii, 154. Libertatem benignè agendi sine malo, suo malo usu perire non posse, Juliani sententia, xxxvii, 446. Haec perdidit Adam, *ibid.* 445, 447. Libertas quae perit per peccatum, quoniam, xxxvii, 408; xxxvi, 265. Libertas non peccandi perit poena peccati, xxxvi, 278. Victa enim vilio in quod occidit voluntate, caruit libertate et causa voluntatis, si non potest ei resisti, sine peccato ei ceditur, xxxviii, 544. Unde ei resisti potest, *ibid.* 545. Libertas non perisset, si bona permanisset voluntas, *ibid.* 8, 9. Libera voluntas recte facienda in qua homo conditus fuit, quod nunc minus valet, poena peccati est, xxvii, 392, 393.

Liberum arbitrium nec est negandum, nec ei unum tribuendum, xxi, 206, 207, 208. Libero arbitrio quidam nimium tribuunt, xxxviii, 334. Quantum tribuunt Pelagiani, xxxvii, 437. Liberi arbitrii clausus assessor Pelagius, *ibid.* 424. Libero arbitrio suo Pelagiani tribuunt quod credendo accesserunt ad Christum, xviii, 424. Quidam libero arbitrio illud usum iustitiam, *ibid.* 391. Et tribuunt ad iustitiam suffocare arbitrantur, xix, 330. Pelagiani liberi arbitrium si assererent, ut gratiam locum non requirerent, xli, 452, 453. Libero arbitrium contra Dei gratiam, ut gravis de alto praecipit, extollunt Pelagiani, xxxvii, 587. Liberum arbitrium in superbia extollentes, praecipit magis quam elevant, xxi, 194. Liberum arbitrium defendendo praesunt Pelagiani, xxxvii, 73. Liberum arbitrium quo sensu admittelatur Pelagiani, xxxvii, 234. Liberi arbitrii laus secundum Pelagianos, xxxv, 40. In laude liberi arbitrii quae eorum intentio, *ibid.* 51. Contra

praesumentes de libero arbitrio, xxxi, 193, 193. Liberum arbitrium nudum iactare, quomodo vanum, xli, 213, 214. Liberi arbitrii affectum habuit primus homo plenissimum, nunc in homine liberum arbitrium est sanctum, *ibid.* 213. Liberum arbitrium uide liberum in bono, unde in malo, xxxvii, 410, 411. Liberum arbitrium in venundandis sub peccato quia valet, xxxviii, 184. Liberum arbitrium non esse, si Dei audio liberum arbitrium non sic defendendum, ut adiutorium Dei non putetur necessarium, xvii, 83. Sic liberum arbitrium defendendum, ut locus gratiae relinquatur, xxxv, 408. Christi mortis premium evacuat, qui negat liberum arbitrium, xxxvii, 509, 503. Libertas etiam in pristinum statum restituta eget gratiae auxilio, xxxviii, 466, 467.

Libertas voluntatis quatenus secundum gratiam defenditur, xxxvii, 20. Libera fuit humana natura per liberum arbitrium vulnerato se jam sanctam non est idonea sanare se, xxi, 298, 371, 373; xxi, 461. Point cadere, non etiam surgere, xxxvii, 139, 130; xxxvii, 446. Libero arbitrio tantum detur, ut gratia Dei amplius honoretur, x, 835, 856. Non potuisti in te nisi perdere te; nec sis invenire te, nisi qui fecit te, quare te, xxvii, 290. Liberum arbitrium deus scilicet omnino adiutorio nullo modo habet iustitiae soliditatem, sed exitium tumentem, xli, 247. Nihil valet sine Dei gratia, xvii, 392, 393. Non sufficit ad bonum, xxxvii, 51. Sufficit ad malum, ad bonum autem parum est, nisi ab omnipotentis bono adiuvetur, xxvii, 134, 135; xxxvii, 443; xxxvii, 34. Libero arbitrio quantum possumus, nisi nos adjuvet ille qui iubet, xxi, 316. Ad non peccandum quavis esse non dubitet arbitrium voluntatis, tamen ejus potestas non sufficit, nisi adjuvetur infirmitas, et libertas, sed continentia, x, 257. Liberum arbitrium ad bene egendum non sufficit ex Innoc. xii, 437, 438. Non nihil facit in coram conversione, *ibid.* xxxv, 491. Liberum arbitrium sine Dei gratia non converti potest ad Deum, nec proficere in Deo, xxi, 202, 203, 206.

in sanctis libertas, quam ante in Adam, xxxvi, 33. Libertas iustorum tanta non est in hac vita, quanta erit in altera, *ibid.* 274, 275. Posse non peccare, mori, bonum deservere qui differant, *ibid.* 36. Libertas plena in aeternitate, xv, 435, 436, 439, et perfectissima, xii, 223. Liberum arbitrium beatum quale, iv, 312, 313. Libertas duplex, immortalitas, perseverantia, xxxvi, 36. Libri de *Libero Arbitrio*, quo fine, et contra quos ab Augustino scripti, xxxvi, 420.

LIBERATOR ab quibus opus esse dicunt Manichaei, *ibid.* 273.

LIBERARI dicitur modis dicitur, xix, 149. Liberat Christus, et iniquitatem auferendo et inspirando charitatem, xxxvi, 256, 259. Liber in bono nullus, nisi per gratiam Christi fuerit liberatus, *ibid.* 6. Vere liberi sunt, quos Filius liberaverit, xxxvi, 223. Liberum in bono non erit, quod liberator non liberaverit, xxxvi, 266. Omnes liberare quomodo dicitur Christus, *ibid.* 406. In iis quos liberat Deus, misericordia; in iis quos non liberat, agnoscendum iudicium, xxxvi, 203. Liberavit Deus hominem, non diabolum; quia homo minus peccavit, xxxvi, 307, 316. Liberari a corpore mortis, quid sit, xxxv, 142, 143.

LIBRO est appetitus animi quo aeternis bonis quaeritur temporalia preparantur, xvi, 436. Libido, voluptas sensuum, xxxv, 293, 294. Libido generalis vocabulum omnis cupiditatis, iii, 193. Libidines omne vocabula propria habent, aliae non, *ibid.* 193, 194. Libido, cum nihil additur, de obscenis motibus corporis intelligi solet, *ibid.* 194. Libidines discernendae a sensibus, xxxvi, 199. Aliud sentiendi vivacitas, utilitas, necessitas; et aliud libidinis, xxxv, 299. In sensibus aliandi, gustandi et tangendi, quatenus libido non est, *ibid.* 199, et debeat domari, *ibid.* 294. Libido vocatur amor, cum pravus est, vi, 210. Libidinem vitiosam animi partem esse confessi sunt Platonici, iii, 198, 199. Quo sensu, xxxv, 428.

Libido post peccatum orta, rii, 201, 202, et ex peccato, *ibid.* 204; xxxv, 182, 213. Libidinis origo, v, 433, 530, 551. Libidinem cum nominare confundatur Iulianus, hanc appellant membro-

rum vigorem et potentiam, xxxv, 202, naturalem appetitum, *ibid.* 242, eolorem gentilem, xxxv, 244, vitiationem, *ibid.* 365, 366. Libidine delectatur Pelagiani, xxxvi, 486. Libidinis laus a Iuliano quom magna, hoc falsum, *ibid.* 390, 344; xxxvii, 34. Libidinem tamen nominare ipsam pudet, xxxvi, 244. Libidinem patrocinator Iulianus, xxxv, 139. Et eam in paradiso collocat, xxxvi, 342, 356. Libido an esse poterit in paradiso ante peccatum, xxxvi, 430. Libido in paradiso non fuisse, xxxv, 370. Nec erat in homine ante peccatum, xxxvi, 249; xxxv, 233, 236. Gratia Dei magna illi erat, ubi terrenum et animale corpus lesilem libidinem non habebat, xxxv, 310. Libido non esset, si homo non peccasset, xxxvii, 330, 335. Libido qualis nunc est, non fuit in paradiso, xxxvi, 342, 398; xxxvii, 331, 332, 333. Libido in paradiso ante peccatum nulla esset, vel pudenda non esset, xxxvii, 334, 335, aut repugnans voluntati, *ibid.* 332, et suos motus contra nutum ejus exerens, *ibid.* 423, sed nutui ejus subserviens, xxxvi, 430.

Libido non subjacet voluntati, iii, 194, 195, 199, 205. Subiacuisset ei homo non peccasset, *ibid.* 204, 205, 206, 207. Et libidinis ac voluntatis risum non habuissent nuptiae, *ibid.* 206, 211. Mentem libidinis servam non aliud quam propria voluntas reddi, xxvii, 291. Ante peccatum sine libidine concepti sunt matres, sine dolore pepererunt, xxxvi, 253, 254. Sine libidine poterit fieri opus conjugum in generatione filiorum, *ibid.* 250. Duo in carne una esse possunt sine libidine, xxxvi, 356. Libido qualis forte poterit esse in paradiso, xxxvi, 240, 344. Libido ante peccatum non erat vitiosa, rii, 199.

Libido malum, xxxv, 290, 291, 342, 343; xxxvi, 386. Tullius ipse libidinem malum esse cognovit, xxxv, 280, 290. Libidinis auctor diabolus, xxxv, 343. In libidine venerea malum peccati originis, xxxvii, 318. Libido qualis nunc est, vitium est, aut vitiosa est, xxxvii, 336. Libidinis non solum excessus culpabilis, sed etiam impulsus est vitiosus, *ibid.* 487, 488. Libido qualis nunc est, mala

distinguedus, xxxvi, 233. Venialis culpa cum conjugio sive voluptatis causa concumbere, *ibid.* Vide COCCUBITUS, COXUS. Ad conditionem corporis mortis hujus pertinet, quod nunc non possit esse nuptiarum sine libidinis malo, xxxvi, 264, 265. Libidini uti non semper est peccatum, xxxv, 367, 368. Libidinis malo bene uti, bonum est opus, xxxvii, 322. Libidine quando male potest quis bene et male quam male utitur, xxxvii, 95, 117. Libidini bene utitur nuptiae, xxxvi, 180, 181; xxxvi, 398. Bene utitur pudicitia conjugalitatis, xxxvi, 355; xli, 359. Adversus eam adhibetur ab incontinentibus nuptiarum remedia, exercantur a continentibus gloria certantur a continentibus, xxxvii, 324. Libidine bene utitur monachus, xxxv, 347. Libidine bene utitur religioa continentia vidualis, vel sacra integritas virginialis, xxxvii, 335. Libidine qui utitur, non propter libidinem, sed propter propinquum, non agunt opus diabolici, *ibid.* 321, 322. Libidinis motum nuptiae continentia cohibet et refrenat, v, 458. In libidine sine fornicandi, sine matrimonio immoderatus utendi, est peccatum, v, 235. Libidinem sancti conjugati pati nolent in procreatione filiorum, rii, 194, 195. Libido quandoque nocet conjugibus regeneratis, xxxv, 192. Libidinis labe non polluantur, qui libidine bene utuntur, xxxv, 282.

Libido non est fanii ceterisque molestissimum comparanda, xxxv, 297, 308. Libidinis impetus non sua sponte moderatus est, *ibid.* 241. Plerumque in omnibus sed ipsius operis similitudinem, et sui motus perveni finem, libido, xxxvi, 264, 265. Libido impudicia impudicis, donanda pudicitia, pudicitia pudicis, donanda impudicis, *ibid.* 282. Libido dicit et impudicis, *ibid.* 282. Libido non immerito nominis Christi, a quibus debellatur, odiosa est, xxxvi, 469.

Libido venerea mentem abhorret, xxxv, 299. Non sibi sancta cogitare, *ibid.* 353; 354. Totum hominem concupiscit, *ibid.* 348. Ne movet ac sibi vindictam, rii, 194. Ne animus in aeterna se attollat, impedit, *ibid.* 194. Libido ignis est animam con-

trahens, *ibid.* 240. Mala est libido spiritalis resistens, *ibid.* 345. Libido morbus, cui resistens, *ibid.* 345. Volnus natus, *ibid.* 345, 346; xxxv, 321, 322; xxxvii, 176. Inobediens supplicium voluntatis, xxxvii, 216. Libido non a prima institutione, sed a primi hominis mala voluntate originem ducit, xxxvi, 284. Resistente autem torquente dolore carnalis vinculi non posse a libidinoso operibus temperare, non est natura insubiti hominis, sed pena damnati, xli, 457. Libido quo sensu nobis naturalis, xxxv, 342. Humanae menti regnum in libidines aeterna lege perverto servit ratio, libido dominatur, vii, 182, 183. Libido licet licita, latibulum querit, rii, 197, 199, 201. Prae ceteris cupiditatis turpis est, xxxv, 271. Libidinis merito pudet, rii, 195, 200, 205. Quare, *ibid.* 205. Quandoque cepit pudenda, xxxvi, 250, 251, 252. Ex libidine membra sunt pudenda, *ibid.* 250. Libido pudenda nominis est peccato, xxxvi, 344, 356. Ante peccatum peccati, xxxvii, 332. Ante peccatum non esset generatio sine comminatione, esset tamen commixtio sine confessione, xxxv, 260. Libidinem sexum a Deo creatum ducit Pelagiani, in hominibus tamen pudore esse olumbrandum, xxxvii, 190. Libidinis motus cur alius magis pudendus, rii, 199, 200, 205. Libido an Dei opus dici possit, quia Abraham et Sara, qui cum libidine conceperunt ex munere Dei, hoc habuerunt, xxxv, 200, 202. De libidine peccatum originale trahitur, xxxvi, 344. Libido non est nuptiarum bonum, xxxvi, 204, 205. Nec in ipsis nuptiis malum, xxxvi, 265. Sed carnalis concupiscentia malum, *ibid.* 483. Libidinis malum nuptiis non imputandum, *ibid.* Non tollit nuptiarum bonum, *ibid.* 499. Libido non venit ad nuptias ab eorum institutione, sed a peccato Ade, *ibid.* 265. Libidinis vituperatio, non est damnatio nuptiarum, *ibid.* 498, 499. Libido non solum praeter uxorem est culpabilis, xxxv, 459.

Libidinis morbus a nuptiarum negotio

sumens, vii, 208. Violata societas que cum Deo nobis esse debet; cum eadem natura, cuius ille auctor est, libidinis perversitate polluitur, xxv, 55. *Vide Crispitras*. Libido in omni maleficio dominatur, xxxvii, 281. Ad vite necessarias illi libidines, ab ratione decernuntur, xviii, 126. Libido triplex, xxx, 57.

Libido. Nemo est usque adeo sapiens, ut contra libidines nullam habeat conflictum, iv, 17. Sanctiorum in hac vita cum sensuum libidine pugna et lucta, xxxv, 298. Libido etiam in conjugibus frenanda, *ibid.* 206, 208. Libidinem quatenus castitas expugnat et in conjugatis, et in continentibus, xxxvi, 344. Libido cum vincitur, vincitur diabolus, xxxv, 343. An ideo libidine non resistendum, quia est pœna peccati, *ibid.* 321. Libidini consentitur potius quam imperatur, *ibid.* 297. Senex LXXXIV annorum Lystrium sibi ad libidinem emit, xxv, 200. Libidinis impetus, cautus gravitate fractus, *ibid.* 337. Libido surgit? tunc: membra quid factura est que surrexit? ix, 93. Surgere novit, vincere non novit; surgendo assidue sine causa, dicit et non surgere, *ibid.* 110, 111. Ardeat sine causa, et consumit se, *ibid.* Libido in saluti nostre perfectione tanquam infirmitas peribit, xxxvii, 322. In quibus non sanabitur, damnabitur, xxxvi, 337. Libido cur non est malum in peccatoribus, xxxv, 272, 338; xxxvii, 207, 209, 210, 339. Libido pertinet ad naturam peccatoris, ad penam hominis. *Vide Concupiscentia*, xxxvii, 187, 491, 492, 207.

LIBIDINOSI non credunt antiquos justos temperantur nisi potuisse multis feminis, v, 25, 26. Libidinosi describuntur, cur fluxi et soluti dicuntur, ix, 47. LIOSUS, Vagabundus, xxxi, 292, 418. LIBRA dicitur liber Diotلمي, xxvi, 477, 478, 510, 518.

LIVERI philosophi, ii, 376. LICENTIVS Romanianus filius, i, 34; xxxvii, 339. Augustini pro eo sollicitudo, xxxviii, 364, 365. Nomen patris et matris erga Licentium Augustini pietas jure sibi vindicet, *ibid.* 365. Licentium a moribus incompositis et

libidines ad sapientie studium revocat Augustinus, *ibid.* 331, 352, 333. Licentium Paulino commendat Augustinus, *ibid.* 339. Eunque rogat ut Licentium velit exhortari et instruire, *ibid.* 340. Benedictos panes quique Paulinus Romaniano et Licentio mittit, *ibid.* 365. Licentius in agro Cassiacolo agens cum Augustino, interducoctos personam sustinet in libris suis conscriptis, v, 15, 16, 17. Licentius poetice delectus est, v, 44, 46, 66, et philosophice studiosus, *ibid.* 18, 19, 159, 160. Licentii carmen ad Augustinum preceptorum, xxxviii, 326. Licentium ingenium aureum, *ibid.* 333.

LICITATEM, iv, 268. LICINUS imperator, xxxix, 142. LICINUS consul, xxxix, 151. LICITA sunt quedam, que non edepidunt, xxvi, 382, 386.

LIGANDUS nemo propter offensam, nisi iuste: nam injusta vincula disrumpit iustitia, xviii, 353. Ligandi et solvendi mittere quandoque fideles quique funguntur, *ibid.*

LIGATURÆ superstitione, iv, 490, 481; xli, 363, 364. Ligatura sacrilæ ad sanitatem recuperandum, xx, 513; xxx, 146. Ligaturæ boni et mali, xxx, 246, 347, 348, 424. Arbor vera et innoxia, v, 413, 423. Quare sic appellatur, v, 413, 414, 427; iii, 198; xxxiii, 365. Recte sic vocatur etiam si non peccasset primi parentes, *ibid.* 430. Lignum scientie boni et mali non ideo vultum est quia malum, nisi quia. At non ideo aliud est al malum, nisi quia prohibuitur, *ibid.* 487. Sermo de ligno disseccantibus boni et mali, xxxii, 30, 36.

Lignum vite virtute invisibilis præditum, v, 560, 561. Quid præstiturum erat, xxxviii, 365, 366. Senium arebat, iii, 141, et non moritur, *ibid.* 141, 145; xxxvii, 576. Primi parentes ejus que non multo lentari, nec etate mutari potuissent, vi, 139. Lignum vite cibum præstatul quo corpus hominis sanitate stabili firmaretur, v, 412, 413. In carne primorum parentum factum fuisse per escam ligni vite, quod fit in Angelis per æternitatis participationem, v, 530, 531. De ligno

vite manducavit Adamus, xxxvii, 546, 547. De eo sobole Adamus sumere sacramentum, de cæteris alimentum, *ibid.* 141; xxxvii, 546. Lignum vite aliud spirituale, aliud corporale, *ibid.* 376. Cibus ligni vite magnum aliquid significabat, v, 412, 413. Lignum vite et vere creatum est, et sapientiam figuravit, *ibid.* 409, 411, 412. Lignum vite typus sapientie, xxxiii, 366, et sacramentum, v, 550, 551, 560, 561; xxxix, 350, 351. Lignum vite plantarium in medio paradisi, quid significet, xxvii, 463. Christum significabat, iv, 142. Lignum vite primis parentibus de paradiso eiecitur mansit ad memoriam significandæ spiritualis arboris vite, xxxix, 351. An cibus ligni vite vocatur nucem aliquis, nisi forte Enoch et Elias, non temere asseverandum, *ibid.* Enoch et Elias translati creduntur ut est lignum vite, xxxvii, 548.

Lignum nos portat in aquis maris, xi, 169, 170. Ligna impunitiora, ex quibus arca fabricatur, xxi, 10. Lignum per quod aque dulces facte sunt, figura crucis, vi, 242. Lignum ubi erant fide membra Christi mortentis, etiam cathedra fuit magistri docentis, xvi, 398. Domuit lignum quod ferrum non demovit, x, 430. xviii, 71. Ligna campi plebes popolorum, xi, 152. Ligna sylvarum Pagani sunt, x, 441.

LILLA agri non laborant, neque neht, xxvi, 561.

LIMATA, xxxii, 406.

LIMATENSIS episcopus, xxxviii, 426. LIMEXIVUS Deus limini prefectus, ii, 176, 177, 280.

LIMITIBUS carbones subalternantur, iv, 161.

LIMUS terræ unde homo formatus est, xxxvii, 459. Limus profundus fuit, qui iustitia colunt, x, 312, 313. Limus a iustitia colunt, vii, 185.

LINXA quid, v, 255, 256. Linea transversim secari indest potest, xxx, 423.

LINGEBE terram quod sit, ix, 425.

LINGUADUPLETICER intelligitur, xxxvii, 384. Quod vultur, cor, lingua testatur, x, 368. Lingue bona vel mala, ubi adest mens bona vel mala, xxi, 109. Rœram linguam non facit, nisi mens rœa, xix,

531. Lingue tentatio, xx, 513. Usus lingue tam necessarius quam periculozus, xxxii, 379. Lingua regitur ab animo, *ibid.* 280. Lingua dolosa Judoorum, *ibid.* 281. Lingua bonus usus in muliere adultera, *ibid.* 282. Lingue tentationibus aliquando non ferri difficile est, xxx, 277. Lingua in nodo posita, facile in laqueo labitur, xii, 539. Lingua non frustra in nodo est, nisi quia facile labitur, viii, 152. Contra hæc remedium est silentium, *ibid.* 153. Lingua dolosa ea est, que habet imaginem consensendi, et pernicem nocendi, xi, 550. Lingua adulterior plus persequitur, *ibid.* 281. Quam angustidinis non des venit tuo, et cibus iniquitatis hæc lingue tue malignæ; sicut eligis quæ vescaris, sic elige quod loquaris, viii, 471, 472. Lingua Judoorum gladius quo Christus occisus est, ix, 16. Quam difficile, etiam in etc., lingua non peccare, viii, 152, 427, 428. Lingua hominem alienat ab homine magis quam animal ab animali, iv, 25. Lingua iniquorum sunt in manu diaboli, xii, 452. Tolerabilius est lingua lazi, quam vita, xxxix, 225. Lingua colubenda, xvii, 599, 600; xix, 539. Linguam donare quam difficile, xii, 374, 375. Linguam donare nemo potest sine gratie adiutorio, xxxiii, 434. Deus lingua dominator, xviii, 173.

Lingua Dei cor dicta est calamus, xvii, 288, 289. Lingua Christi, predicatoris ipsis, vii, 297. Lingua popularis, plebærumque est doctrinae salutaris, *ibid.* 473. Lingua nostra cantium Jerusalem, xxi, 280. Lingua barbara est, que Dominum non laudat, xi, 398. Habendum in corde, quod habet omnis homo in lingua: *Quod vult Deus*, vii, 473. Lingua exsecta presbytero, xxi, 390.

Lingua pro sono qui lingua promittit, xvi, 401. Pro locutione que fit per linguam, viii, 456. Lingua que per linguam fuit ante turrim Babel, v, 460. Linguarum diversitas unde, *ibid.* 294. Linguarum diversitatem superba invidia invenit, et humilis pietas Ecclesie contulit unitati, viii, 523, 524; xx, 422. Lingue tres ito ore maxime excellent,

Hebraea, Graeca et Latina, ix, 36, 37. Lingua Hebraea primo fuit omnium lingua, iii, 409, 403. Lingua Hebraea unde sic dicta, iii, 364. Hebraica, Paenica, et Syra lingua sunt cognatae, xv, 146. Lingua Graeca et Latina quae figura dicitur, viii, 24. Linguarum cognitio necessaria ad intelligentiam Scripturarum, xv, 466. Linguae originali potius credendum, quam quae translatione, iii, 243, 246, 247.

Linguarum donum, signum olim maximum Spiritus sancti descendentis in fideles, iii, 517. Linguarum donum incredulos ad fidem excitat, xxiii, 373. Linguarum donum quid significat, vii, 273; xii, 171; xxvii, 312. Linguae omnium gentium in uno homine die Pentecostes, quid significant, xviii, 373; 374; xix, 486; xx, 396, 399, 404; xxi, 317. Linguae omnes crediturae ostendebantur ubi iam omnes linguae sonabant, xvi, 468, 469. Linguis omnibus modo loquitur unus homo Christus et Ecclesia, vii, 273. Linguis omnium loquitur, qui in corpore Christi est, xiii, 30. Modo in Ecclesia ipsa unitas tanquam unus loquitur omnium gentium linguis, xviii, 433; xx, 233, 234. Cor donum linguarum modo non conceditur, xx, 397. Nae linguis loquitur, qui credunt, xii, 171.

LINTERNAE oppidum in Campania, ii, 140.

LISTER quatuor initiis subligati interpretati, xxxii, 247, 248.

LITUA et LANA quid figurant, xvii, 477. Linae vestimenta interiora, *ibid.* Liniunt veses, xxviii, 267. Linum latens in cere, anima carnis domicilio tecta, xxv, 401.

LITUS poeta theologus, iii, 449, 450, 462.

LITIGARE an liceat, xvii, 297. Aut iudicio publico sua repetere, nullis succurrentibus Apostolicis exemplis, xxxix, 180, 181. Litum habere de rebus secularibus prohibuit a Christo, xxvi, 150. *Vide Fidei.* Lites habere, delictum, xxi, 301. Quod tamen ferendum, si iudicio Ecclesiastico finiuntur, *ibid.* Litigare etiam apud Ecclesiasticos iudices, delictum est Christianis, x, 120, 121. Litigantes ad Episcopos causas suas de-

ferunt, xi, 498. Litem interenti cedere aliquid ad Deo vases, est tempus redimere, xix, 426. Litigatorum inordinum vox, se malos iudices esse perspicuum, xxxviii, 436. Melius est dubitare de occultis, quam ligare de incertis, v, 411, 412. Litigare qui censendus, xxi, 386.

LITTERAE signa vocum, voces signa rerum, xxxi, 61. Litterae inventae sunt per quas possessumque aliquid significari loqui, *ibid.* Primum litterarum magister, xxv, 18. Litteras a primis hominibus coepisse nonnullis videtur, xv, 497, 498. Litterarum repertor Mercurius, iv, 470. Litterarum occasio, i, 203. Litterae Hebraicae antiquissima, iiii, 435. Litterae quae non sunt communes omnibus gentibus, iv, 437. Litterae seu scribae littera, quante utilitatis, xxx, 430, 431, 432. Littera eadem nomen Dei et diaboli inchoatur, xii, 161.

Litterae vetustas, xxxv, 481. Littera quae per se occidit, xxxvi, 267. *Vide Lex.* Litterae quae nobis venerunt de patria nostra, Scripturae sacrae, xiii, 69. Litterae communicatoriae, xxxvii, 428; 428, 424, 436. et non communicatoriae, *ibid.* 423. Litterae communicatoriae haereticis non dantur, xxxi, 438. Litterae communicatoriae dicuntur formatae, xxxviii, 446. Litterarum suarum aspectu fletu offensum episcopum quanta modesta Augustinus placare conatur, xi, 453, 146, 166, 167.

Litteras se commodi temporales dicere, quam solemne et quam vanum, xxvii, 119. *Vide STUDIUM.*

LITTERATURA, xxi, 238. Litteratura Iudaeorum, ix, 389.

LITURGICUS, xxxii, 383.

LITURGA a Genolibus, xxxi, 448.

LIVENSIS fundus, xxxix, 301.

LOCOS Dominus quem in usum habebat, xi, 147.

Locus in spatio est quod longitudine, altitudine et latitudine corporis occupatur, xxxviii, 3. Locorum spatia inhiat ante mundum non sunt cogitanda, iii, 40. Loco spiritualia spiritaliter cogitare difficile est, xvi, 337. Loco non continentur Deus, viii, 27, 28; ix, 498. Loca spatia non occupant nisi corporum moles, xviii, 101, 146, 147; xxi, 225; xii, 50. Locorum spatia tolle corpori-

bus, jam non erunt, xi, 519. Quod loco capitur, minus est parte quam in toto, xix, 17. Locus sanctus Dei, quis, ix, 268. *Vide DEUS.* Locus Christi ipse Pater est; locus Patris, Filius; locus nostrae ipsi sunt, et nos locus Dei sumus, xvii, 356, 357. Locus noster, Deus, vii, 427; ix, 371, 372. Locus Sanctorum qui hinc migraverunt, xxv, 28. Locus bonus, quod nobis migrandum de hoc loco malo, xii, 149. Locus animo est affectio sui sive in delectatione, quo se pervenisse per amorem letatur, vii, 166; 110. Locus impium quisit, xviii, 116, 117. Locus medius non quisit, xviii, aut in honorem sunt, aut in contumeliam, xxxvi, 307, 316. LOCUSTA, animal dente noxium, octava plaga Aegypti, xxii, 376. Locustarum multitudo prodigiosa in Africa, ii, 163. LOCUSTA quid significat, x, 34.

LOCUSTO ad quid instituta, i, 323. Locustio est voluntatis significatio, xvii, 280. Locutionis et intellectus discernim, xxv, 483. Cum loquimur, nihil aliud molimur, nisi animum ipsum nostrum perspicendum animo auditoris inferre, xxvi, 23. Unde pure loqui dicitur, xvii, 12, 13. Loquitur Deus in nobis sine sono, xv, 439, 440. Quam varia ratione Deus loquitur, viii, 32; xvii, 379, 380. Locutio Dei ad Moysen non per divinum substantiam fiebat, sed per assumptam creaturam, xii, 309. Non magis est meriti cui loquitur Deus: interest enim loqui loquitur, xxxviii, 208, 241. Loquitur nobis Deus, si audimus, viii, 418. Nullis in corde loquitur Deus, et magnus ibi sonus in magno silentio cordis, *ibid.* 176. Sicut humana consuetudo verbolus, ita divina potentia etiam in nobis loquitur, xxxvii, 277. Loqui bona non possunt mali, sicut nec mala boni: qui tamen internum audiendi mali, xviii, 332. Loqui dolum, quid sit, xvii, 314. Peccatores et cum iniquitatem et cum iustitiam loquuntur, falsa loquuntur; x, 31. Loquentes vanitatem non audiunt loquentes veritatem, xii, 440. Quid necessarium est doctori, ut recte loquatur, vi, 371. Recte non loquitur homo, nisi quantum Dominus adjuvat, *ibid.* Pauca sunt quae proprie loquimur, xvii, 309. Magis opilet servus Dei audire quam dicere, xii, 350.

Locutio metaphorice, viii, 142. Unde dignoscatur an figuratus sit Scripturarum locutio, v, 13, 47, 18, 21, 22. Locutionibus figuratis obscurae sunt ex ignorantia rerum, iv, 474, 475. Locutionis integritas quid sit, *ibid.* 470. Locutiones Scripturarum quae videntur secundum proprietates, quae idiomata Graecae vocantur, lingue Hebraicae vel Graecae, vi, 3 et *deinceps per totum librum.*

LOGICAE cum muliere, pro, concumbere, vi, 260.

LOGICA seu rationalis philosophia ad contemplationem pertinet, ii, 366.

LONGEVUM pro aeternitate quandoque ponitur, xii, 15, 16.

LONGI quaeque est a Deo, non regionibus, sed affectibus, et dissimilitudine, i74, 175, 412. Magna miseria est longe esse ab eo qui ubique est, *ibid.* 307.

LONGINIANS Paganus philosophus, xli, 311. Sed ab Augustino dilectus, cumque vicissim diligens, *ibid.* 310, 312. Interrogatus ab Augustino quae existimet via ad vitam beatam perveniri, *ibid.* 309, 310. Ut potest respondet, *ibid.* 311. Ac deinde alia ab eo quaerit Augustinus, *ibid.* 314. Longinianus Paganus laudat Augustinum, *ibid.* 310.

LONGIQUA, viii, 28.

LONGITUDINE quod aeternum est, breve est quiddam finem habet, x, 332; xii, 45. Quod tibi longum videtur, cito est Deo: subijunge te Deo, et cito tibi erit, viii, 61.

LOGICA est fides, quia interiora transferuntur, *ibid.* 5.

LOT, interpretatur Declinans, x, 133. In duobus Angelis apparuit unus Dominus Lot, xxx, 407, 469. Lot Angelos apud se hospitantes credidit esse homines, divinitus tamen misisset Angelos, *ibid.* 138. Lot iustus dicitur comparative ad Sodomorum scelera, *ibid.* Lot ex incendio Sodomorum salvus evadens tyrum gestat corporis Christi, *ibid.* 43. Lot factum offerentis filius, xxxix, 43. Lot factum offerentis, xxv, sus conspurcatoribus Sodomitis, xxvi, sus conspurcatoribus defendi vix potest, *ibid.* 438. Lot uxor conversus in salem, quid admodum, iii, 240. Uxor Lot in salem conversa est homines condant, x,

142; xxvii, 129. Quid figuret concubitus filiarum Lot cum eo, xxix, 44. Concubitus filiarum Lot cum eo et propheta est et flagitium, *ibid.* Figura est eorum qui male similes legi, ix, 104.

LOTORUM pedum die conus in consuetudinem multi recipere noluerunt, ne videretur ad baptismi sacramentum pertinere, xxxviii, 200. Nonnulli de consuetudine auferre non dubitauerunt, alii in diem tertium octavarum vel in ipsum octavam transtulerunt, *ibid.*

LUBRICUM luxuria est, viii, 11, 42.

LEGANUS poeta, ii, 156. Iuliorum Deum incertum posuit, xix, 386. Lucani locus, xli, 385.

LUCAS et **MARCUS** Apostolorum sappers, xx, 323, 324. Lucas circa sacerdotalem Domini siripem occupatur, xix, 348. Lucæ vitulus assignatus est, quare, xxx, 389. Lucæ cap. III, v. 8, conchilatur cum Matthæi cap. III, v. 1, vi, 176.

LUCAS servus Dei litteras Augusti ad Joannem defert, xi, 414.

LUCERNE et luminis veri discrimen, xix, 353. Lucerna sapientie caro Christi, xix, 317. Lucerna in candlelabro lucens, Christus in cruce pendens, xxi, 140, 141, 213. Lucernam in cruce Dominus accendit, xi, 167. Lucerna a se ipsa non accenditur, ita ne humana sibi præstat lucem, *ibid.* 282. Lucerna Scripturarum, viii, 474; xii, 420. Lucerna infirmis oculis accensa in Sacerdotum exemplis, xxi, 140. Lucerna, homo qui bene operatur, *ibid.* 213. Lucerna inextinguibilis in fano Veneris, iv, 167.

LUCIANUS a **RUCINA**, xxxi, 432.

LUCIFER stella Veneris, iv, 174, 175. Luciferi stellam, quidam Veneris, quidam dicunt esse Iamnis, ii, 328. Lucifer pro cunctis sideribus posuit, quare, xxi, 399. Luciferum sidus honori et nomini Cesaris dicere conati sunt Romani, iv, 382; xiii, 373. Luciferi nomine significantur tempora, xix, 156. Luciferi significat omnem spiritum qui illuminatur, x, 361.

LUCIFERA Calabritanus episcopus a quo **LUCIFERIANI**, xxxvi, 246. Lucifera Calabritano displicuit quod Arianus ad Ecclesiam redeuntibus gradus honoris severauerunt: occidit in schisma, xxvi, 205, 306; xi, 475, 476.

LUCIFERIANOS nec Epiphanius, nec Philaster inter hæreticos ponit, quare, xxvii, 246. Luciferianorum error, ix, 301, 302. Luciferianos animam ex transfiguratione generari sensisse quidam dicunt, xxvii, 246, 247.

LUCILLIANUS, i, 46, 47.

LUCILLUS Balbus in secundo de Deorum natura libro Cicerois dicitur, ii, 207, 208.

LUCILLA, xviii, 40. Mulier Hispana, xxxii, 218. pneumiosissima, xxxvii, 131, et faciliosissima Iomina, xxxi, 123. Odii accessus furialibus instat ut contra Cæcilianum alter orationem, xxxii, 407. Episcopus adversus Cæcilianum corruptus, viii, 90, et damnationem Cæcilianii eunt ab eis, xxxii, 268, 269, 297; xxxviii, 433. Quadringentos folles dedit, xxxii, 409. A Cæciliano, dum diaconus esset, corrupta et inde lesa, xxxviii, 434.

LUCILLUS episcopus pontens reliquias sancti Stephani a fistula sanatur, iv, 230.

LUCILLUS diaconus, Novati fere Silesiensis episcopi germanus, xxxix, 120, 128.

LUCINA dea a parturientibus invocata, ii, 182. Parturientibus præfecta, *ibid.* 193.

LUCINIANUS Augustini familiaris, xxxviii, 263, 274.

LUCIUS et **GAIUS**, pro quolibet, xvii, 525; xxi, 376.

LUCIUS Optimus, ii, 152, 153.

LUCIUS Pontius, ii, 99.

LUCIUS Saturninus tribunus plebis, ii, 153.

LUCIUS Tarchinius Collatinus consul, Urbe eiectus a collega suo, ii, 135.

LUCIUS Titus, ii, 99.

LUCIUS ab **AUSASA**, xxxi, 444.

LUCIUS a Castro-Gallæ, xxxi, 397.

LUCIUS a **Moubrès**, xxxi, 441.

LUCIUS a **Thelvesto**, xxxi, 449.

LUCRETTIA a filio Tarquinii videtur stupro oppressa, ii, 83. Lucretia adultera non fuit, sed casta, *ibid.* 34. Ex pudoris infirmitate, non ex charitate pudicitie se occidit, *ibid.* 39. Homicidium commisit cum se perent, *ibid.* 35, 36.

LUCRETIVUS consul Romanus, ii, 128.

LUCRETIVUS poeta animam ex atomis esse scribit, xxviii, 14.

LUCRETUS est esca, fraus laqueus, ix,

209; xii, 346. Lucrum non sic sperit, quomodo dolet damnari, xxi, 144. Lucrum licitum, xxv, 109. Percat mundi lucrum, ne fiat anime damnatum, xi, 174; xii, 69. Nemo habet injustum lucrum sine justo damno, xvii, 238; xxii, 375.

LUCRA spiritus cum carne, xxx, 191. Lucta Christianus animus, xxi, 203, 304. In tentationibus quotidianis, *ibid.* 143. Lucta carnis et spiritus hic in justificatis manens, xvii, 251, 386, 419; xix, 101, 276, 277, 330, 395, 396. In lucta carnis et spiritus quid faciendum, xviii, 421. Victoria post resurrectionem carni differtur, xix, 396, 397. De lucta spiritus discretem, qui non certant non intelligunt, *ibid.* 268.

Luctus est non inhumani cordis vultus, quod consolatiombus sanatur, iv, 27. Luctus et officia defunctis exhibenda, xix, 471. *Vide* **LUGRÆ**.

LUGRÆ dicitur quod minime luceat, v, 35; vi, 378.

LUDI primitus instituti Telchioni regi Sicyoniarum, iir, 433. Ludi diis inferis sacri, ii, 143. Ludi circenses, xxx, 124. Soli primum in usu apud Romanos, ii, 55. Ludi funebres, *ibid.* 409. Ludi sacculares continentur, ii, 129. Ludi quare diis instituti, iir, 446. Ludes alique celebrare an divinitatis indicium, ii, 469. Ludi esse non debent in humanis, si Romani essent honesti, *ibid.* 164. Ludi scenici, in rebus divinis positi a Varro-ne, *ibid.* 201, 209, a Platone damnati, *ibid.* 283, 304. Ludes scenicos non turpes iudicaverunt Greci, *ibid.* 204. Hi scenicos actores in republica administratione receperunt, *ibid.* 73. Ludi scenici, deorum jussu Roma instituti, quare, *ibid.* 54, 55, 69, 70, 75, 76, 77, 78, 101, 201. Quom periculosi Iudi scenici, *ibid.* 103, 104, 105, 106, 202. Quam turpes, *ibid.* 65, 66. Licet turpes, eos exhiberi sibi dii jussissent, *ibid.* 297, 383. Turpissime ludos scenicos dii poposcerunt, *ibid.* 385. Ludi scenici sunt pestis morum, *ibid.* 139, 140. Ludi scenici majestas divini non placentur, quibus humores dignitas inquinatur, *ibid.* 108. Deo habere qui ludis scenicis delectantur, simile est furoris, *ibid.* 295.

LUDI pompatici, xvii, 353. Nugatoria

iniquitatis ludi et spectacula vana, *ibid.* 245, 246, 248, 256.

LUDI, id est, loci ad exhibendos ludos, xvii, 442, 443.

LUDIFICATIO diabolicum, quomodo fit, iir, 453.

LUGRÆ quæquam nunquam delabant qui oleo sanctificati erant, vi, 377, 412. Apud antiquos ea fiebant legentes, quæ consuetudines esse contraria, vi, 376. Semidebant vestimenta, *ibid.* 412. Secabant corpora, *ibid.* 410. Hæc Testamento prohibet, *ibid.* 410. Hæc Testamento celebrantur ludus septem dies, *ibid.* 206. Nueneris istis septentariis ludis comprobatur, *ibid.* *Vide* **NOVENDIALI**.

LUGENTES quomodo heati, x, 212. Lugendum filius ablatum sponi, xx, 94.

LUMENS succingens, xvii, 480.

LUMEN aliud illuminans, aliud illuminatum, xv, 114, 115, 386. Luce oculi pasculator, *ibid.* 101. Lux hominum, lux mentium, xiv, 416. Lux justitie oculis cordis videtur, xv, 387. Lumen Deus quod cogitandum, xvii, 173. Lumen verum solus Christus, *ibid.* 171, 172. Lumen mundi quomodo sunt veri sancti, *ibid.* 172. Lumen sibi esse homo non potest, xix, 239. Lumen cibus oculorum, x, 239. Lumen odorum Adam, ipse Deus erat, viii, 157. Lumen vivendum, *ibid.* 503, 504. Lumen est veritas proprio splendore fulgens, unde anima tanquam lucerna accendatur, viii, 175, 176. Lumen quod Deus dat, non est tale, quod ab aliquo possit obtinebari, *ibid.* 338. Lumen dicitur oculi nostrum, xii, 428. Recens nocturnum lumen est, et homo lucet in tenebris et mundi hujus lumen est, xii, 124. Simeon justus Christum Lumen appellavit factum ad revelationem gentium, xxix, 401. *Vide* **LUX**, **DIES**.

LUMINA dicitur oculi, xii, 428.

LUMINARIA et sidera unde facta, v, 197, 198. Quare quarto die facta, *ibid.* 197, 198. Quomodo distabant inter diem et noctem, cum jam inter lucem et tenebras divisisset Deus, *ibid.* 139. Luminaria dividenda inter noctem et diem allegorice, xv, 382, 383, 384. **LUMINARIA** et sidera quomodo sint in tempore

